

Īsziņas

1.vieta Rugāju skolniecei

Noskaidroti veiksmīgākie videovēstījumi, kurus AS "Latvijas Valsts meži" rīkotajā Bioekonomikas skolā jaunieši veidoja par godu ANO Starptautiskajai Meža dienai. Rezultātus noteica kompetentas žūrijas vērtējums, tos arī iespaidoja publiskais balsojums internetā. Prieks, ka no 3.kārtā izvirzītajiem 10 labākajiem dalībniekiem 1.vietu izpelnījusies Rugāju novada vidusskolas skolniece Amanda Kočāne. Viņa saņems AS "Latvijas valsts meži" stipendiju 700 eiro apmērā.

Meklē vēstnešus Rīgā un reģionos

No 11. līdz 22.aprīlim ikviena tautu meita un ikviens tautu dēls, kas sevi uzskata par isteniem Dziesmu un deju svētku patriotiem, aicināts piedalīties konkursā un kļūt par sava reģiona Svētku vēstnešiem. Lai pieteiktos konkursā un kļūtu par Kurzemes, Latgales, Zemgales, Vidzemes vai Rīgas reģiona vēstnesi, jāaizpilda pieteikuma anketa un jāizstāsta par paša pieredzēto, īpašo Dziesmu svētku stāstu. Tieši stāsta oriģinalitāte būs galvenais kritērijs Svētku vēstnešu izvēlē. Žūrija – Latvijas Nacionālā kultūras centra un Rimi pārstāvji – izvēlēsies kopā 10 vēstnešus – katrā reģionā pa vienam tautu dēlam un vienai tautu meitai. Pieteikties iespējams: www.rimi.lv/dziesmusvetki.

Aicina pieteikt talkošanas vietas

Strauji tuvojas 28.aprīlis - diena, kad norisināsies "Lielā talka 2018". Pašvaldības aicina cilvēkus būt aktīvus un pašiem līdzdarboties potenciālo talkošanas vietu apzināšanā, izmantojot Lielās talkas mājaslapu www.talkas.lv. Ja jūs gatavojaties talkot un vēlaties, lai arī citi redz šo talkas vietu, tad izmantojiet iespēju par to informēt mājaslapas www.talkas.lv sadaļā "Pieteikt talku", lai visiem darītu zināmu vietu, kur ir piesārņots un kur nepieciešamas talkotājs. Tomēr, ja jūs nevēlaties pieteikt talku, taču vēlaties palīdzēt apzināt vietas, kur nepieciešama talkošana, tad mājaslapas sadaļā "Piesārņotās vietas" ir iespējams aizpildīt informāciju, norādot arī šādu vietu.

Rugāju cāļiem skanīgas balsis

Plūc uzvaras laurus. Galvenās balvas ieguvējai Arvitai Lonskai uzstāties droši un pārliecinoši palīdzēja iepriekšējā pieredze, jo mazo vokālistu konkursā meitene piedalījās jau ceturto reizi. Arī Arvitas māmiņa Aija Lonska, gaidot žūrijas lēmumu, cerēja, ka šoreiz galveno balvu piešķirs tieši viņas meitai. Aija pastāstīja, ka līdz ar katru uzstāšanās reizi mazās dziedātājas kautrīgums zuda, bet drosme pieauga: "Arvitai patīk atrasties uz skatuves, tādēļ šogad viņa sāka dziedāt arī ansamblī "Solare".

Irēna Tušinska

13.aprīlī Rugāju kultūras nama telpas pieskandināja konkursa "Rugāju novada cālis 2018" dalībnieku dziesmas. Noklausījušies mazo vokālistu sniegumu, žūrijas dalībnieki godam nopelnīto uzvaru piešķīra rugājietei Arvitai Lonskai, kuru svarīgajam notikumam sagatavoja skolotāja Velga Smoļaka. Pēc uzstāšanās katrs mazais cālis saņēma ne tikai diplomu kādā nominācijā, bet arī vērtīgas balvas - mikstās rotaļlietas un mašīnas, bet uzvarētāja mājās devās ar galveno balvu - spēļu sintezatoru.

Saulainajā pavasara dienā Rugāju kultūras nama zālē valdīja atbilstošs noskaņojums, jo, priecīgi un glīti sapucēti, kopā ar Lielo cāli (Rēziju Puško) uz skatuves kāpa 11 konkursa "Rugāju novada cālis 2018" dalībnieki no Rugāju un Lazdukalna pagastiem. Cāļenus ar sirsnīgiem aplausiem atbalstīja viņu vecāki, vecvecāki, kā arī skolotājas Aija Ikstena un Velga Smoļaka, bet ar mīļiem vārdiem iedrošināja novada domes priekšsēdētāja Sandra Kapteine. Priekšnesumu starplaikos skatītājus izklaidēja Rugāju novada vidusskolas 2. – 4.klašu deļotāji, kā arī vokālo ansambļu "Solare" un "Tonis" dziedātāji.

Lazdukalniete Maruta Kalnēja dēla Rinarda uzstāšanos vēroja kopā ar jaunāko meitu Ketrīnu, kurai tieši šajā dienā apritēja pieci mēneši. Pieredzējušais konkursa "Cālis" dalībnieks, sešgadīgais Rinards, uzstājoties jau trešo gadu pēc kārtas, pirms kāpt uz skatuves sprieda, ka nekas nevarētu noiet greizi. Puiša māmiņa nešaubījās, ka dēlam viss izdosies, jo Rinardam labi padodas un patīk dziedāšana. Savas

vokālista spējas pūsis attīsta arī vokālajā ansamblī "Solare", bet mājās bieži dungo kādu iepatikušos populāru melodiju. Pērn izpelnījies "Dziedošākā cāja" titulu, šoreiz muzikālais pūsis lepojās ar "Skanīgākā cāja" nosaukumu. Vai dienās kļūs par mūziķi, pagaidām nezināja teikt ne Rinards, ne viņa māmiņa, jo zēns nodarbojas arī ar sportu un citiem vaļaspriekiem. "Pagaidām viņu interesē viss," apgalvoja mazā dziedātāja māmiņa.

Arī Mia Mišela Sņegova, kura izcīnīja titulu "Graciozākais cālis", pirms uzstāšanās ar nepacietību gaidīja brīdi, kad skaistajā tērpā kāps uz skatuves. Viņas mamma Dace Sņegova no Rugājiem atklāja, ka par meitenes glīto vizuālo tēlu parūpējusies pati: "Man patīk darināt skaistas lietas, un uz bērniem var vislabāk izpausties." Dace pastāstīja, ka kopā ar skolotāju Velgu Smoļaku cītīgi gatavotās dziesmas meitiņa pieslīpēja arī mājās, izmantojot karaoke aparāturu. Savukārt muzikalitāti Mia Mišela, iespējams, mantojusi no māmiņas, kura dzied korī un Rugāju vokālajā ansamblī.

Nopietnā, bet labvēlīgā žūrija, kurā darbojās Rugāju jauktā kora diriģents Pēteris Sudarovs, Rugāju dāmu vokālā ansambļa vadītāja Sanita Anckina un Balvu Mūzikas skolas pedagoge Rita Keiša, nominācijas sadalīja šādi: "Rugāju novada cālis 2018" - Arvita Lonska, Santa Kupča - "Krāsainākais cālis", Mia Mišela Sņegova "Graciozākais cālis", Amanda Zuša - "Raibākais cālis", Adrians Baburins - "Elegantākais cālis", Sanija Sīle - "Cālīte dāmīte", Lauma Žagare - "Mīlīgākais cālis", Ilze Pasikova - "Saulainākais cālis", Jānis Pērkons - "Brašākais cālis", Rinards Kalnējs - "Skanīgākais cālis", Kārlis Žagars - "Atraktīvākais cālis".

Foto - I.Tušinska

Nākamajā adugunī

- **Atradumi un piedzīvojumi**
Akcija par godu Latvijas simtgadei
- **Vecās dzirnavas iegūst otro elpu**
Tiekas Viļakas novada uzņēmēji

Viļakā ar futbola turnīru piemin Aini Šaicānu.

4.lpp.

Māca izsūt Rugāju novada priekšautu.

5.lpp.

Līdz LATVIJAS simtgadei **214** dienas!

Vai vajag tērēt 66 tūkstošus eiro, lai noskaidrotu pacientu apmierinātību ar veselības pakalpojumu kvalitāti?

Viedokļi

Pētījums būs. Bet ko tālāk?

ALĪNA STUBAILOVA, ģimenes ārste Viļakā

Nacionālais veselības dienests par 66 tūkstošiem eiro pasūtījis apjomīgu pētījumu, lai noskaidrotu pacientu viedokli par veselības aprūpes pakalpojumiem. Esmu diezgan pārliecināta par to, ko cilvēki šajā sakarā teiks. Pacienti ir neapmierināti ar ārstu attieksmi, viņiem bieži vien rodas problēmas savstarpējā komunikācijā, ir garas rindas pie speciālistiem un daudzas citas problēmas. Tas viss zināms ne no pētījumiem, bet dzirdēts ikdienā, jo cilvēki bieži vien stāsta, ka negrib iet pie kāda ārsta sliktās pieredzes dēļ. Mediķis ne tā atbildējis, blāvis, bijis neizgulējies. Iespējams, tāds pētījums arī nebūtu slikts, bet ir jautājums, vai vajadzīgs tik liels finansējums? Medicīnas nozarē šo naudu varētu ieguldīt daudz lietderīgāk. Manuprāt, pilnīgi pietiktu ar anketām poliklīnikās, slimnīcās, ārstu praksēs. Lai būtu pamanāmāk, varētu izlikt krāsainu plakātu ar uzrakstu, ka veic tādu un tādu

pētījumu, lūdzot cilvēkus būt atsaucīgiem un aizpildīt tās. Turklāt vecāka gadagājuma cilvēkiem papīra formāts būtu daudz pieejamāks un saprotamāks. Domāju, pacienti būtu atsaucīgi un no atbildēm varētu iegūt vajadzīgos rezultātus. Arī finansējumu šādai akcijai noteikti nevajadzētu tik lielu, cik tas atvēlēts šim konkrētajam pētījumam. Mērķis ir ne tikai noskaidrot pacientu attieksmi, bet arī izdarīt secinājumus un izveidot tālāko rīcības plānu. Ko darīt? Ko darīt ar cilvēku neapmierinātību komunikācijā ar mediķiem? Pirmais, ko mediķi šādās reizēs atbild, ir tas, ka viņi daudz strādā un maz saņem. Izdegšana mediķu un arī citu profesiju pārstāvju vidū mūsdienās ir ļoti aktuāla. Protams, ja nebūtu jāstrādā tik daudzas stundas un dežūras naktīs, katrs būtu laipnāks – varētu ilgāk uz klausīt, veltīt vairāk laiku, ar svaigāku galvu domāt un pieņemt lēmumus. Patiesībā tās tādas pašsaprotamas lietas – cilvēks ir normāli izgulējies, laimīgs, paēdis, tad viņš var arī normāli komunicēt. Otra lieta, par ko mediķi vienmēr runājuši, ir atalgojums un arī speciālistu trūkums. No mana kursa aptuveni 30% kolēģu jau aizbraukuši no Latvijas uz ārzemēm. Kāpēc viņi nevarētu palikt strādāt te? Kāpēc uz Balviem nevarētu atnākt kāds ķirurgs un strādāt te? Atbilde ir atalgojums. Jā, te piedāvā sociālās garantijas, dzīvesvietu, ir pieejams bērnudārzs un citas lietas, taču ir viens ‘bet’... Lielai daļai mediķu piedāvātais atalgojums nešķiet konkurētspējīgs. Tai pašā laikā, aizbraucot strādāt uz ārzemēm, jau rezidentūras laikā ārsts saņem 6 tūkstošus eiro, kamēr mēs te par ļoti daudzām darba stundām saņemam vienu tūkstoti. Protams, piekrišu, ka mazpilsētā ārstam dzīvošanai vajag mazāk naudas, nekā, piemēram, ārzemēs, kur par dzīvokļa iri vien jāmaksā pieklājīga summa. No bijušajiem

kursabiedriem, kuri tagad strādā Vācijā, zinu, ka šajā valstī ļoti domā par to, lai mediķi nepārstrādātos un nesirgtu ar *izdegšanas* sindromu. Viņiem noteikts konkrēts limits, cik mēneša laikā ārsts drīkst strādāt nakts stundas. Tas tādēļ, lai neveicinātu kļūdas medicīnā, jo nogurums veicina saskarsmes problēmas un lielāku iespējamību kļūdities. Mums, protams, līdz tādām vēl tālu...

Runājot par garajām rindām, piemēram, Balvos ilgi jāgaida uz ultrasonogrāfijas izmeklējumu, jo mums nav otra speciālista. Slimnīca dara visu iespējamo, lai tādu atrastu – gatava apmaksāt kursus, pirkt aparāturu, taču vienalga nav kas nāk un strādā. Iespējams, daudziem mediķiem ir pārāk lielas ambīcijas un viņi uzskata, ka atalgojums par darbu nav pietiekams. Vairāk nekā pusgadu rindā jāgaida arī pie reimatologa, līdzīga situācija ir arī pie pediatrijas un oftalmoloģijas speciālistiem Rīgā. Un bieži vien paši pacienti ir tie, kuri mākslīgi veido šīs garās rindas, jo ar nebūtiskām kaitēm brauc pie mediķiem uz Rīgu. Tai pašā laikā cieš tie bērni, kuriem patiešām nepieciešama speciālista palīdzība.

Vēl viena lieta, par ko cilvēki mūsdienās ļoti satraucas, ir onkoloģija. Jā, es piekrišu – uzmanība sev un savai veselībai jāpievērš, bet jāskaidro tas būtu ar primāro veselības aprūpi, ģimenes ārsta apmeklējumu, kas reizi gadā visiem ir bez maksas. Miršanā no sirds un asinsvadu saslimšanas Latvija jau vairākus gadus pārliecinoši ir pirmajā vietā, jo vairāk nekā 50% cilvēku miruši tieši no šīs saslimšanām. Bet esmu pārliecināta – ja mēs regulāri savus vīrus, tēvus pēc 40 gadiem vismaz reizi gadā sūtītu pie ārsta uz profilaktisko apskati, kurš izrunātos par dzīvesveidu un daudzām citām svarīgām lietām, tie cipari noteikti būtu mazāki. Kāpēc attīstītāji Eiropā

cilvēki dzīvo labāk un mirstības rādītāji ir krietni mazāki nekā pie mums? Viņi velta daudz laika profilaktiskajiem pasākumiem. Savukārt mēs gribam uzreiz kaut kur skriet, kaut ko dziļi meklēt, bet patiesībā jāsāk no elementārā. Vispirms jāizmanto tas, ko piedāvā valsts. Ņemsim par piemēru tās pašas skrīninga programmas, kuras sievietes apmeklē ļoti slikti. Bet, kad atklāj audzēju, cilvēki skaji vaimanā – ārprāts, atklāts krūts vai dzemdes kakla vēzis! Un jau trešajā stadijā! Bet jautājums ir, kad šī sieviete pēdējo reizi bija pie ginekologa? Bieži vien atbilde ir: pirms pāris gadiem... Savs stāsts ir arī par depresiju, kas lielākajai daļai mūsu cilvēku ir neatklāta. Neapšaubāmi, to varētu izdarīt, ja vien ģimenes ārstam būtu laiks ar pacientu izrunāties, pajautāt, kā viņš jūtas ikdienā, vai labi izguļas? Aiz ļoti daudzām atkarībām slēpjas slēpta depresija, jo cilvēks nevar sevi realizēt un bēg no ikdienas, kur viņam nav labi. Manuprāt, ļoti pietrūkst savstarpējās komunikācijas starp ārstu un pacientu, bet liela daļa slimību balstās tieši uz nervu sistēmu.

Vai vajadzīgs ģimenes ārstu prakses, kurās vienam mediķim ir ap 2 tūkstošiem pacientu? Domāju, ka nē, jo viņam ar cilvēku nav laika izrunāties. Bet izrunāties var ne tikai par to, ka viņš atnācis ar sūdzībām par klepu. Var un vajadzētu pajautāt, kā tu šodien jūties, vai tu esi laimīgs? Atslēgas jautājumi it kā ļoti vienkārši, bet tie var pateikt tik daudz. Un tam nevajag ne kompjūtertomogrāfiju, ne magnētisko rezonansi, ne arī pētījumus.

Par problēmām veselības aprūpē zina gan mediķi, gan pacienti, gan arī atbildīgās amatpersonas. Labi, būs šis pētījums, bet atklāts paliek jautājums, ko ar iegūtajiem datiem darīs tālāk? Pieņems zināšanai, un viss? Tādā gadījumā patiešām nav jēgas...

Naudu varētu iztērēt arī lietderīgāk

MARIJA DUĻBINSKA, Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības vadītāja

Vai vajag tērēt 66 000 eiro, lai noskaidrotu pacientu apmierinātību ar veselības pakalpojumu kvalitāti? Es nesaprotu, ko tas dos? Vai kaut kas mainīsies, ja pacienti tiks aptaujāti?

Pirms diviem gadiem fonds “Ziedot.lv” ar Veselības un Labklājības ministriju pārstāvjiem rīkoja tikšanos vecākiem, kuriem ir bērni ar funkcionāliem traucējumiem. Daudzi vecāki asarām acīs, patiesi un emocionāli vērsa ministriju pārstāvju uzmanību uz problēmām, kuras nepieciešams steidzami risināt. Es runāju par to, ka Balvu, Viļakas, Rugāju novadu iedzīvotājiem lielā attāluma dēļ ārstnieciskie pakalpojumi bieži vien pat nav pieejami. Atbilde bija tikpat skarba kā mūsu realitāte. Budžets saplānots daudzus gadus uz priekšu, un nav iespējas dabūt papildus

līdzekļus veselības pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai. Visi vecāku jautājumi tika apkopoti un iesniegti Veselības un Labklājības ministrijās. Taču līdz šim veselības aprūpes jomā invalīdiem nekas nav mainījies: lielākoties pie speciālistiem ir jābrauc uz Rīgu, Valmieru un Daugavpili.

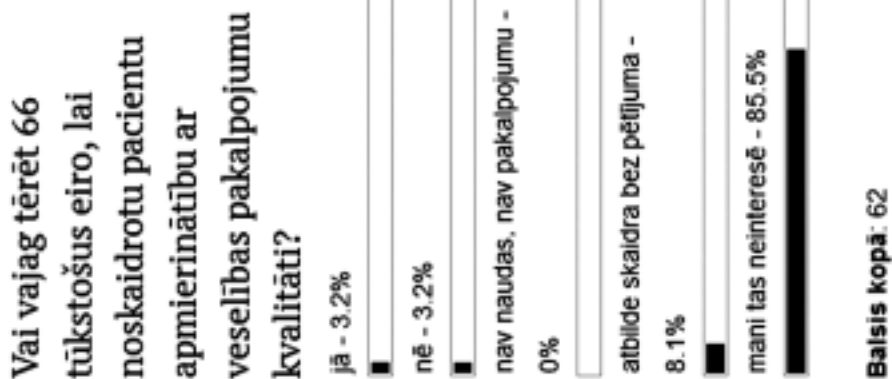
Manuprāt, LU vai Paula Stradiņa universitātes budžeta grupu studenti, veicot zinātniski pētnieciskos darbus savu bakalaura vai maģistra studiju laikā, var izdarīt šādu aptauju par pacientu apmierinātību ar veselības pakalpojumu kvalitāti. Esmu pārliecināta, ka tas nemaksās valstij 66 000 eiro. Šo naudiņu lietderīgāk būtu iztērēt kādas diagnostikas aparatūras iegādei.

Domāju, nevienam nav noslēpums, ka situācija veselības aprūpē ir kritiska. Izveidota

sistēma, ka cilvēkam par visu jāmaksā – par katru izmeklējumu, par katru operāciju. Protams, pirms tam pacients tiek nostādīts izvēles priekšā – gaidīt gadus divus savu rindu uz operāciju vai arī operēties par maksu. Līdzīga situācija ir arī bērnu veselības aprūpē. Ar savu slimu meitiņu Santu vizīti Rīgā pie acu ārsta gaidījām aptuveni pusgadu. Bet tas ir pietiekami ilgs laiks, lai problēma, kas bērnam ir, samiltu vēl vairāk. Atkārtosos vēlreiz – sistēma veselības aprūpē ir tāda, kāda tā ir, un visi to ļoti labi zina. Tieši tādēļ uzskatu, ka tādām aptaujām nav pilnīgi nekādas jēgas, jo skaidrs tāpat, ka nekas nemainīsies un viss būs pa vecam. Nav ko tracināt tautu.

Lappusi sagatavoja
S.Karavoičika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti “Vaduguns” mājas lapā www.vaduguns.lv

Viļakā ar futbola turnīru piemin Aini Šaicānu

12.aprīlī Viļakas sporta hallē notika piemiņas turnīrs AINIM ŠAICĀNAM.

Ainis Šaicāns bija sporta un sabiedriskais darbinieks, muzikants, arī brīnišķīgs treneris un labs ģimenes tēvs.

Viņa piemiņai jau ceturto gadu Viļakā notiek turnīrs futbolā. Aiņa trenētie futbolisti vairākās paaudzēs guvuši augstus panākumus dažāda ranga sacensībās, un nu citi treneri turpina viņa iesākto ceļu. Turnīrs notika tieši Aiņa Šaicāna dzimšanas dienā - 12.aprīlī, un uz to ieradās Balvu, Gulbenes un Viļakas jaunie futbolisti. Atklājot pasākumu, Aiņa māsa Maruta Brokāne, vēlot visiem veiksmi un ciņassparu, piebilda, ka kopš mazām dienām brāli atceras, spēlējot futbolu. Šī spēle Ainim bijusi sirdslieta visa mūža garumā. Balvu Sporta skolas jauno futbolistu treneris Jurgis Vilciņš savu treneri Aini atceras jau kopš bērnības. "Arī Ainis pielicis savu roku pie tā, ka es pašlaik trenēju jaunos futbolistus. Viņš iemācīja mīlēt šo spēli, un mani futbols tā aizrāva, ka gan pats vēl spēlēju, gan trenēju skolēnus. Darbā ar bērniem jāatrod katram sava pieeja," uzsvēra Jurgis. Gulbenes komandas treneris Kaspars Usāns atzina, ka Ainis bijis labs piemērs ikvienam futbolistam. Šo turnīru viņš vērtēja kā skaistu noslēgumu ziemas sezonas spēlēm telpās. Viļakas komandas treneris Ivars Kļaviņš smeja, ka viņam ar futbolu saistīta teju visa dzīve. "Es pat paspēju ar Aini būt vienā komandā. Tiesa, toreiz nosēdēju rezervistos. Tad es Viļakas komandā aktīvi spēlēju pret Aiņa trenēto komandu. Viņš izaudzinājis daudzus labus spēlētājus un trenerus," teica Ivars Kļaviņš. Viņš piebilda, ka trenēt bērnus ir vienkārši, tikai šī spēle jāmīl pašam. Uzvarētāji saņēma diplomus, saldās balvas, kausus, kā arī varēja cienāties ar garšīgu torti. Noslēgumā tuvinieki kopā ar sacensību organizatoriem un treneriem devās uz Miera kapiem nolikt ziedus uz Aiņa Šaicāna kapu kopiņas.

Uzvar Gulbenes Sporta skolas komanda. Treneris Kaspars Usāns ir balvenietis, bet strādāt brauc uz Gulbenes novadu. Viņa trenētie zēni šoreiz bija pārāki par Balvu un Viļakas spēlētājiem, un Aiņa Šaicāna piemiņas kausu nopelnīja godam.

Atklāšanas parādē. Balvu Sporta centra komandā (priekšplānā no labās) spēlēja Reinis Pulcs, Markuss Gagars, Dans Kristiāns Kupčs, Rainers Usāns-Čips, labākais uzbrucējs - Raits Markuss, vārtsargi - Alens Kuzņecovs un Danils Aleksejevs. Balvu komanda izcīnīja 2.vietu.

Klausa uz vārda. Spēļu tiesnesis Ervīns Veļķers savulaik bijis Aiņa Šaicāna audzēknis, un arī viņam par savu futbola skolotāju ir tikai labākās atmiņas.

Spēles moments. Sīva ciņa izvērtās Gulbenei pret Balviem. Gulbeniešu vārtus labi sargāja Rinalds Kalniņš. Viņš ieguva arī labāko vārtsarga kausu.

Spēle beigusies - sasveicinies ar pretinieku! Kaut spēlē pret gulbeniešiem piedzīvots zaudējums, Viļakas spēlētāji Georgs Dubkovs, Ernests Bukšs, Raivis Augustāns, Endijs Pumpa, Alens Borisovs un Viktors Borisovs laukumā cīnījās godam.

Apbalvo labāko aizsargu. Šo titulu izcīnīja Viļakas komandas spēlētājs Georgs Dubkovs. Kausu viņam pasniedza Aiņa Šaicāna māsa Maruta Brokāne (no labās) un Aiņa sieva Irēna Šaicāne.

Gulst ziedi uz kapu kopiņas. Guli, Aini, mierīgs. Tavējie ir ar tevi. Gan tava ģimene, gan futbola, gan mūzikas draugi nolika ziedus Miera kapos uz kapu kopiņas. Uz pieminēkļa attēlā iegravēts Ainis ar akordeonu, bet līdzās kopiņai - kaus ar futbola bumbu.

Cienā ar torti. Viļakas novada Bērnu un jaunatnes sporta skolas direktora vietiece izglītības jomā Inese Petrova un Balvu futbolistu treneris Jurgis Vilciņš mazos spēlētājus cienāja ar garšīgu torti un veselīgiem dzērieniem.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

“Satiec savu meistarību 2018”

Māca izšūt Rugāju novada priekšautu

Foto - Z. Logina

Marta Gailuma izrāda izšūto Rugāju novada priekšautu. Rakstus atradusi grāmatā, apmēram piecdesmit gadus veco lina audumu dāvanā saņēmusi no baltinavietes, meistarības ietves Gabrānes, Marta ķērusies pie darba, veltot tam ilgu laiku, jo katrs adatas dūriens prasījis īpašu rūpību un uzmanību.

Aprīļa sākumā Rugāju novada sieviešu biedrībā “Ūdensroze” tikās cilvēki, lai akcijas “Satiec savu meistarību” laikā rādītu savas prasmes un mācītu citus interesentus.

Šī gada akcijas tēma bija “Pārnesē nākotnē”, akcentējot ideju par tradīciju, meistarības iespējamo palikšanu un pārmantošanu, apmācot jaunāko paaudzi. Projekta “Satiec savu meistarību!” mērķis bija vēstīt sabiedrībai par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu, kā arī par meistarību, viņu zināšanām un prasēm. Un Rugāju sieviešu biedrībā “Ūdensroze” tādā meistaru un darboties gribušu sieviešu ir daudz. Tā, piemēram, Marta Gailuma, kura ļoti rūpīgi izšuvusi Rugāju novada priekšautu, šīs akcijas laikā savu veikumu demonstrēja plašākam interesentu lokam. Biedrības “Ūdensroze” valdes priekšsēdētāja Lūcija Šmite klātesošos iepazīstināja ar dažādiem sieviešu darinātiem rokdarbiem, kuru idejas noskatījās internetā vai iegūtas pieredzes apmaiņā. Šeit ikviens var aplūkot gan labas idejas, gan iegādāties kādu darinājumu, piemēram, greznas piespraudes vai auduma maisiņu iepirkumiem. “Mēs Rugāju Novada muzejā atradām grāmatu, kurā aprakstīts, kā darināt Rugāju vainadziņu un priekšautu. Tur ir norādīti izmēri, raksts un darba veikšanas process, arī kāds materiāls nepieciešams,” stāsta Lolita Krēbse, kura jau ar pērlītēm izšuvusi vainadziņu. “Tas bija gan atklājums, gan relaksācija. Arī uztraukums, kā izdosies, kāds būs galarezultāts. Tas ir smalks darbs, kas jāizpilda ļoti rūpīgi. Divos dažādos žurnālos ievēroju, ka raksts pavisam nedaudz atšķiras. Tas liecina, ka katra sievietē, darinot vainadziņu, pielikusi klāt savu radošo niansi,” ievērojusi Lolita. Viņa piebilst, ka vainadziņam grūti atrast materiālu, taču tas izdevies.

Vai tagad saimnieces uzliet priekšautus, ejot strādāt virtuvē? “Es atceros savu vecmāmiņu, viņa svētkos uzlika balto izšūto priekšautiņu, bet ikdienā - parasto. Tas bija kā obligāta apģērba sastāvdaļa. Tagad svētkos saimnieces, klājot galdus vai darbojoties virtuvē, priekšautus uzliet, bet ikdienā diezin vai. Taču uzskatu, ka šo tradīciju vajadzētu saglabāt. Īpaši labi būtu, ja priekšautiņu katra sievietē varētu uzšūt pati,” uzskata Lolita. To viņa māca arī skolā savām meitenēm mājturības stundās. “Mums ir mainījies ģērbšanās stils. Ikdienā diemžēl mēs staigājam garajās biksēs. Mana mamma un vecmamma nēsāja kleitas vai svārkus, un priekšauts drēbes arī aizsargāja, lai tās ilgāk būtu tīras. Priekšautam bija kabatas, kurām arī bija sava funkcija,” atceras Lūcija Šmite. Viņa uzskata, ka sievietēm vairāk vajadzētu izmantot lina vai citu dabīgo šķiedru audumus. Labi būtu, ja varētu uzšūt, piemēram, senās latvju zīmes, tikai ar vienu noteikumu - jāzina to nozīme.

Rokdarbniece Marta Gailuma sev nokomplektējusi tautas tērpu - brunčus, vesti, sieviešu kreklu, jostu, priekšautu, lielo lakatu, pastalas. Viss - pašas roku darbs. Nu viņa sievietēm

Foto - Z. Logina

Stāsta Lūcija Šmite. Viņa ir ne tikai laba stāstniece, biedrības “Ūdensroze” vadītāja un rokdarbnieču veikuma popularizētāja, bet arī čakla rokdarbniece.

Foto - Z. Logina

Interese liela. Apmeklētāji, klausoties stāstījumu par rokdarbnieču veikumu, bija pārsteigti, kā no it kā nejadzīgām lietām var izveidot darbu, ko paturēt sev, dāvināt vai pārdot. Tā, piemēram, no plastmasas pudelēm, tās savienojot un ievietojot glieti izšūtā apvalkā, var izveidot krēsliņu.

izrādīja Rugāju priekšautu un stāstīja tā tapšanas gaitu. “Lūk, visas vēlītes apstrādātas ar rokām, kā to darīja 18. gadsimtā. Ornaments izšūts, lina audumā skaitot katru diedziņu,” rāda Marta Gailuma. Viņa plānojis noaust arī lielo Rugāju lakatu, bet tas ir darbs priekšdienām. Uz jautājumu, vai rakstu nevar uzziņēt, atbilde bija strikta - nē! Lai darbs būtu autentisks, viss jādara ļoti precīzi. “Kāpēc lai šādu priekšautu latviešu sievietē neuzsietu, piemēram, Līgo un Jāņos vai arī tirgojot savu gatavoto sieru un pascepto maizīti? Tas ir tik skaisti!” uzskata Marta Gailuma.

Viļakas novada domē

29. marta sēdes lēmumi

Piešķir finansējumu

Izglītības, kultūras un sporta pārvaldei piešķir papildus finansējumu 970 eiro “Viļakas Vissvētās Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcas ērģeļu restaurācija (3. posms)” pilnīgai īstenošanai. Finansējumu piešķir no dotācijas biedrībām un nodibinājumiem.

Atbalsta ar līdzfinansējumu

Medņevas bibliotēkai piešķir līdzfinansējumu 150 eiro Valsts Kultūrkapitāla fonda projekta “Mazā lasītāja tikšanās ar rakstnieku” realizācijai. Finansējumu piešķir no dotācijas biedrībām un nodibinājumiem.

Priekšfinansējums “Dardedzei”

Piešķir priekšfinansējumu biedrībai “Dardedze” 2957,40 eiro Eiropas brīvprātīgā darba projektam “Never be the same again” (Nekad nebūsi tāds pats kā bijī) īstenošanai. Piešķirto priekšfinansējumu ieskaitīs biedrības kontā.

Slēgs līgumu par sadarbību

Slēgs līgumu par sadarbību Eiropas Savienības fonda projekta “Elektroniskās sakaru infrastruktūras pieejamības uzlabošana lauku teritorijās” īstenošanā ar Valsts akciju sabiedrību “Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs”. Mērķis - nodrošināt platjoslas tīkla infrastruktūras, tostarp piekļuves punktu, izveidošanu. Projekta ietvaros izveidotās platjoslas tīkla infrastruktūras izmantošana un tālāka attīstība nodrošinātu kvalitatīvu un ātru interneta, datu pārraides un citu elektronisko sakaru pakalpojumus Viļakas novada Šķilbēnu, Susāju un Kupravas pagastā, izmantojot Viļakas novada Šķilbēnu, Susāju un Kupravas pagasta infrastruktūru piekļuves punktu izveidei un izvietošanai.

Nēms aizņēmumu

Nēms aizņēmumu no Valsts kases 62920 eiro ar tās noteikto procentu likmi prioritāro investīciju projektu īstenošanai - “Teritorijas attīrīšana no būvgružiem Viļakas pilsētas objektā “Lina fabrika””. Aizņēmuma izņemšanas laika grafiks - šī gada aprīlis. Aizņēmuma atmaksu garantēs ar Viļakas novada pašvaldības budžetu. Atmaksu sāks veikt nākamā gada 1. janvārī. Aizņēmuma atmaksas termiņš - 20 gadi.

Apstiprina programmu

Apstiprināja Viļakas novada pašvaldības ceļu un ielu fonda izlietošanas vidējā termiņa programmu 2018.-2020. gadam. Noteica, ka programma ir precizējama katru gadu atbilstoši faktiski pieejamajam finansējumam kārtējam gadam. Kontroli par lēmuma izpildi uzdeva novada izpilddirektorei Zigrīdai Vancānei.

Lemj par nolikumu

Apstiprināja Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra nolikumu. Ar tā spēkā stāšanās spēku zaudē 2012. gada 27. septembra Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra nolikums.

Atbalsta jaunsargus

Apstiprināja ēdināšanas maksu par vienu porciju 4,50 eiro “Latviešu strēlnieku apvienības balvas izcīņas šaušanas sacensībās jaunsargiem” Viļakas pamatskolā, kas norisinājās šī gada 7. aprīlī.

Reģistrē uz pašvaldības vārda

Nolēma reģistrēt zemesgrāmatā zemes gabalu Darbnīcu ielā 8, Šķilbēnu pagastā, 0,1517 ha uz Viļakas novada pašvaldības vārda. Šo platību atsavināja par brīvu cenu. Uzdeva pašvaldības īpašuma privatizācijas un atsavināšanas komisijai organizēt nekustamā īpašuma atsavināšanas cenas noteikšanu. Nolēma apstiprināt atsavināšanas cenu Viļakas novada domes sēdē. Kontrole par lēmuma izpildi uztoda domes izpilddirektorei Zigrīdai Vancānei.

Nosaka uzturēšanās maksu

Noteica viena iemītņieka mēneša uzturēšanās izmaksas Viļakas sociālās aprūpes centrā un Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā - 475,60 eiro. Noteica Viļakas sociālās aprūpes centrā un Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā viena iemītņieka mēneša uzturēšanās maksu: iemītņiekiem, kuru deklarētā dzīvesvieta ir Viļakas novada administratīvā teritorija - 426 eiro; pārējiem iemītņiekiem - 475,60 eiro.

Rugāju novadā

Tiekas grāmatu lasīšanas eksperti

6.aprīlī Rugāju bibliotēkā pulcējās čaklākie novada grāmatu lasītāji. Tikšanās iemesls sen gaidīts - grāmatu lasīšanas ekspertu sumināšana, jo noslēgusies lasīšanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2017".

"Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija" aizvadītā gada kolekcijā bija iekļautas 28 grāmatas. Tās no septembra līdz janvārim lasīja un vērtēja bērni un vecāki. Katram dalībniekam savā vecuma grupā bija jāizlasa 6 grāmatas, kas bija interesantas, aizraujošas un sirsnīgas, ko apstiprināja gan bērni, gan vecāki.

Ekspertu lomās iejutās 17 bērni un 12 vecāki. "Šogad vecāku žūrijas dalībnieku skaits krietni pieaudzis. Tas liek domāt, ka bērniem patīk iesaistīt vecākus un lasīt kopā ar viņiem, savukārt vecākiem rodas iespēja pavadīt kopīgi brīvo laiku, būt informētiem, iepazīt literatūru, kuru lasa viņu bērni, kopā apmeklēt bibliotēku. Ikviens bērns ļoti uzmanīgi sekoja līdzi tam, cik grāmatas viņa mamma jau ir izlasījusi un vai viņa jau ir paņēmusi nākamo grāmatu," stāsta Rugāju bibliotēkas bibliotekāre Evita Sprōģe.

Ieradušies bibliotēkā, bērni satraukti un priecīgi ieņēma savas sēdvietas. Svinīgais brīdis sākās ar bibliotekāres Evitas Sprōģes paldies vārdiem visiem dalībniekiem. Bērnu žūrijas eksperti vēltīja viens otram skaļus aplausus, katrs saņēma pateicību, interesanta dizaina aproci, ko viņi ātri pārvērtēja arī par grāmatzīmi vai interesantu kaklarotu. Protams, kā visās apbalvošanas ceremonijās pieklājās, tika dāvināti ziedi - katram bērnam tika koša koka puķīte, bet mammas savus ziedus vasarā audzēs puķu dobēs. Kad dāvanīņas bija izdalītas, varēja draudzīgi baudīt sarūpēto saldo cienastu. Daži žūrijas dalībnieki nevarēja ierasties, bet tas nekas, jo dāvanīņas ar sveicieniem tika nogādātas adresātiem.

Atlikušo laiku bērni bibliotēkā pavadīja radoši: zīmēja, spēlēja galda spēles, sērvoja internetā, bet kāds iegrīma grāmatu valstībā. Daži lasītāji interesējās, vai varētu pieteikties jaunajai bērnu žūrijai. Pēcpusdiena aizritēja pozitīvām emocijām piepildīta. Bērni jutās laimīgi un gandarīti par paveikto darbiņu.

Nils Geimans ir teicis: "Grāmata ir sapnis, kuru tu turi savās rokās." Lasīšana var paplašināt ikviena redzesloku un zināšanas par lietām. "Nāciet uz bibliotēku arī jūs, ienirstiet noslēpumā, atklājumā un gudrību valstībā!" aicina bibliotekāre Evita Sprōģe.

Foto - E.Sprōģe

"Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2017" dalībnieki. "Attēlā diemžēl nav visi un kopbildi izveidot bija grūti. Bērni ir sabiedriski aktīvi, viņiem jāpaspēj nokļūt vairākās vietās. Arī vecāki ir steidzīgi," teic E.Sprōģe.

Foto - E.Sprōģe

Lasītprīeks. Sintija un Rinalds ievēroja grāmatu plauktā sen kārotas grāmatas un tūlīt izmantoja izdevību tās palasīt. Džefa Kinnija grāmatas no sērijas "Grega dienasgrāmata" ar lielu aizrautību lasa un ar nepacietību gaida dažāda vecuma zēni un meitenes. "Grega dienasgrāmata" ir viena no lasītākajām bērnu grāmatām.

Foto - E.Sprōģe

Bērni zīmē. Bibliotēkas telpās apskatāma bērnu zīmējumu izstāde. Iedvesmojoties no izstādē izliktajiem darbiem, daži pasākuma dalībnieki sāka zīmēt. "Viens no tapušajiem darbiņiem tīši vai netīši tika nolikts blakus pārējiem izstādes zīmējumiem, ko konstatēju tikai pēc pasākuma. Protams, neizpalika datorspēles, bērni viens otru informēja par jaunākajām spēlēm, pamācīja viens otru, arī kopīgi tās spēlēja," stāsta E.Sprōģe.

Foto - E.Sprōģe

Foto - E.Sprōģe

Čaklas lasītājas. Katrs žūrijas eksperts, kurš nedaudz kavējās, tika sagaidīts ar aplausiem un dāvanīņām. Attēlā no kreisās puses: Marika, Marta Felicita un māsas Sintija un Anda. Meitenes ir labas draudzenes un viņām ir kas kopīgs. Kas? Lasītprīeks!

Foto - E.Sprōģe

Pateicības un mazas dāvanīņas. Tās saņēma katrs bērnu žūrijas eksperts.

Dzeja

Ar basām kājām
Caur lietu un vēju
Es skriešu tev pretī,
Lai apskautu.
Es spītēšu vējam un negaisam,
Lai tikai tuvāk tev būtu.
Bet tu negaidi mani,
Tu uzgriez man muguru
Un projām ej...
Līdz pēkšņi viss negaiss ir projām,

Mirdz saule un koša ziedu pļava,
Un netālu strautiņš skrien,
Bet vērstā pret mani ir mugura tava,
Kas liek man apstāties.
Es nesperšu ne soli tev pakaļ,
Bet miljons pretī tev.
Es iegrīmstu ziedu pļavā
Un klusitēm nočūkstu –
Roka uz pulsa, sakosta lūpa,
Nemostas princese, pat ja to skūpstā...

VANDA KONOVĀLE, Stacijas pamatskolas 9.klases skolniece

"Jauno žurnālistu skolas" lappusi sagatavoja S.Gugāne

“Cik vēl ilgi mums jācieš?”

Daļa valsts autoceļu pārvērtušies dubļu masā

Ari šogad pavasaris atnācis ar pamatīgām galvas-sāpēm autovadītājiem un ceļu uzturētājiem. Daļa Latvijas ceļu pavasara šķīdoņa rezultātā kļuvuši teju neizbraucami, un pēdējā laikā mediji burtiski tiek appludināti ar lasītāju iesūtītiem foto, kuros redzami daudzviet valstī dubļainajos ceļos iestigušie transportlīdzekļi. Ikgadējā pavasara slikto ceļu sērga nav gājusi secen arī mūspusei.

Kamēr iedzīvotāji apelē pie atbildīgo cilvēku sirdsapziņas un nenogurstoši uzdod jautājumus, kādēļ transportlīdzekļu īpašniekiem jāmaksā tik liels nodoklis, bet Latvijas autoceļu tīkls ne tikai pavasara šķīdoni, bet arī kopumā ir tālu no vēlām, tikmēr “Latvijas Valsts ceļi” (LVC) skaidro, ka veikt uzturēšanas darbus uz šķīdoņa skartajiem autoceļiem būs iespējams tad, kad tie apzūs. “Plānojot braucienus reģionos, jāreķinās, ka pavasara atkušņa laikā braukšanas apstākļi uz grants ceļiem ir apgrūtināti. Pārmitrinātie ceļi vietām ir grūti izbraucami, tajos veidojas rīses un iesēdumi. Pavasarī un rudenī, šķīdoņa laikā, grunts pamatnei atkūstot un pārmitrinoties, ceļa segas nestspēja būtiski samazinās. Īpaši izteikti tas notiek uz ceļiem ar grants segumu. Lai novērstu šo ceļu sabrukumu, uz daudziem valsts vietējiem un dažiem reģionālajiem autoceļiem tiek ieviesti pagaidu satiksmes ierobežojumi kravas autotransportam. Šāda prakse ir vispārāzīta un to īsteno arī citās valstīs ar līdzīgiem klimatiskajiem apstākļiem. Minētie satiksmes ierobežojumi neattiecas uz valsts galveno un svarīgāko reģionālo autoceļu maršrutiem, tāpēc netiek ietekmēti kravu tranzīta un apjomīgākie iekšzemes autopārvadājumi. Ierobežojumi katru gadu tiek ieviesti visos valsts reģionos – aptuveni 10 000 km valsts autoceļu ar grants un stipri nolietotajiem asfaltbetona segumiem, uzstādot aizlieguma ceļa zīmes, kas ierobežo transportlīdzekļu maksimālo pilno masu (lielākoties 10 tonnas). Par savā pārziņā esošajiem ceļi tikliem līdzīgi rīkojas arī pašvaldības. Ierobežojumi tiek ieviesti un atcelti pēc katra konkrētā ceļa faktiskā stāvokļa un iespējamo bojājumu izvērtēšanas. Uz atsevišķiem autoceļiem šādi satiksmes ierobežojumi noteikti pastāvīgi visu gadu. **Par apgrūtinātiem braukšanas apstākļiem valsts autoceļu tīklā aicinām informēt, zvanot uz VAS “Latvijas Valsts ceļi” diennakts bezmaksas informācijas tālruni 8000 5555,”** skaidrots “LVC” interneta mājaslapā.

Jāpiebilst, ka aizvadītajās dienās vairākus valsts autoceļus Balvu novadā, kurus skāris pavasara šķīdonis, apmeklēja arī Balvu novada pašvaldības darbinieki. Balvu novada domes priekšsēdētājs AIGARS PUŠPURS spriež, ka šogad ceļu atsevišķu posmu stāvokli īpaši ietekmēja laika apstākļi gan ziemā, gan arī pagājušā gada lielās lietavas. Kas attiecas uz pašvaldības pārziņā esošajiem autoceļiem, A. Pušpurs stāsta, ka par tiem nav bijis sūdzību un pašvaldība seko līdz to tehniskajam stāvoklim.

Iespējams, dotajā brīdī situācija mainījusies, bet, piemēram, “LVC” publicētā informācija uz 10. aprīli liecināja, ka “LVC” Balvu nodaļā sezonālie transportlīdzekļu pilnas masas ierobežojumi bija uz 37 valsts autoceļiem. Vismaz tobrīd visvairāk masas ierobežojumu bija Cēsu (116 ceļu posmos), Valmieras (63), Jēkabpils (60), Alūksnes (52) un Madonas (51) apkārtnē.

Informācija, kuriem ceļiem mūspusei laikā līdz 2020. gadam paredzēti remontdarbi.

Baltinavas novads: valsts autoceļu remontdarbi 2018.-2020. gadā nav plānoti.

Balvu novads: Viļaka -Zaiceva-Krievijas robeža - 5,15 km pārbūve 2019.-2020.g.; Auziņi-Dukuļeva - 4,5km divkārtu virsmas apstrāde 2018.g.; Rugāji-Ranguči - 1,15 km grants segas atjaunošana 2018.g.; Ruskulova-Bērzs - 9,64 km divkārtu virsmas apstrāde 2018.g.

Rugāju novads: Pāliņi-Gailiši - 4,48 km grants segas atjaunošana 2018.g.; Rugāji-Ranguči - 5,06 km grants segas atjaunošana 2018.g.

Viļakas novads: Viļaka-Zaiceva-Krievijas robeža - 1,34 km pārbūve 2019.-2020.g.; Gulbene-Balvi-Viļaka-Krievijas robeža - 1,34 un 3,44 km pārbūve 2019.-2020.g.

Foto - no personīgā arhīva

Autoceļš Pazlauka-Tilža. Attēlā redzamais valsts autoceļš ar tajā iestingušo skolēnu autobusu izpelnījies īpašu vērbu. 10. aprīlī šis foto tika publicēts sociālajā tīklā “Facebook” ar zīmīgu ierakstu: “Tā katru rītu bērni bauda pavasari ceļā uz skolu...” Ar foto dalījušies vairāk nekā 4000 sociālā tīkla lietotāji. Par ceļa posmu Pazlauka-Tilža internetā publiski ziņojuši arī citi Latvijā zināmi cilvēki, tur bija ieradušies arī televīzijas darbinieki un Balvu novada pašvaldības darbinieki. Savukārt ziņu portālā www.tvnet.lv, skaidrojot autobusa iestigšanas iemeslus, “Latvijas Valsts ceļu” Komunikācijas daļas vadītāja Anna Kononova apliecināja, ka autoceļš Pazlauka-Tilža ir apskatīts un secināts, ka šķīdoņa dēļ braukšanas apstākļi tur ir apgrūtināti. “Fotogrāfijā redzamā vieta ir 5,47 kilometrā, kur iebrauktas rīses apmēram 30 metru garumā. Autobusa vadītājs bija neveiksmīgi izvēlējis braukšanas trajektoriju - ļoti tuvu ceļa sāngrāvja vietai. Risu vietās tiks uzvestas minerālmateriālu šķembas, lai ceļš būtu labāk izbraucams,” ziņu portālam skaidroja “Latvijas Valsts ceļu” pārstāve.

Laikraksts “Vaduguns” sazinājās ar attēlā redzamā skolēnu autobusa šoferi. Viņš, nezaudējot humoru, atzina, ka, braucot pa šādiem ceļiem, mati kļūst arvien sirmāki. “No rīta aizbraucu pēc bērniem. Izbraukt ceļu kāds mēģināja ar vieglo automašīnu, jo uz tā bija uzlikti dēļi. Tie bija jau iemīciti dubļos. Tomēr, lai netiktu aizķerta mašīnas apakša, man nācās nedaudz pabraukt kreisajā virzienā. Rezultātā iestīgu. Pagājušajā nedēļā jau biju iestīdzis uz šī ceļa, bet toreiz tiku ārā pats saviem spēkiem. Šoreiz nācās saukt palīgā traktorū, kurš autobusu izvilkā ar otro piegājienū. Kas attiecas uz to, ka esmu neveiksmīgi izvēlējis braukšanas trajektorijū, jāsaka tā: “Lai paši pamēģina izbraukt šādus ceļus ar pareizo trajektorijū. Jebkurā gadījumā ceļš ir nemainīgi sliktā stāvoklī, bet šogad it īpaši. Tas arī jau daudzus gadu desmitus nav remontēts. Savukārt par šoferi strādāju astoņus gadus. Ja nemaldos, šajā laikā uz ceļa tikai kādās divās vietās pa krāvīnai uzbērtā grants. Nav noslēpums, ka lielā mērā ceļu izdangā arī *mežinieki*. Ceļi ir tādi, kādi tie ir. Diemžēl šobrīd tā ir mūsu ikdiena,” pārdomās dalās autobusa šoferis.

“Bezceļu rallijs Ruskulova-Bērzs”. Aizvadītajās dienās vēl viena valsts vietējā autoceļa (Ruskulova-Bērzs) slikto tehnisko stāvokli fotomirkļos iemūžināja Balvu novada Krišjāņu iedzīvotāja SANITA KORKLA, kura katru darba dienu brauc pa autoceļu Krišjāņi-Bērzs. Sieviete bildes publicēja sociālajā tīklā “Facebook” un dalījās pārdomās par ceļa tehnisko stāvokli. “Zvanot uz “Latvijas Valsts ceļu” bezmaksas telefona numuru, atbildēja, ka šogad šim ceļa posmam remontdarbi netiks veikti, tikai uzturēšanas darbi. Savukārt citi informācijas avoti liecina, ka ceļu tomēr remontēs. Kam lai tic? Jebkurā gadījumā, cik vēl ilgi mums, nodokļu maksātājiem, jācieš? Automašīnas remonts maksā lielu naudu, ceļa nodoklis un apdrošināšana arī nav maza. Nervi beigti... Šis nav vienīgais ceļa posms, kas rudenī un pavasarī ir gandrīz neizbraucams. Ar šādiem ceļiem ir pilna Latvija, bet mēs, valsts iedzīvotāji, esam bezspēcīgi. Esam vākuši parakstus, sūtījuši vēstuli satiksmes ministram, bet atbilde ir: “Uz ceļa nav pietiekami liela transporta intensitāte.” Kur rodas šāda statistika, secinājumi? Kāds ir sēdētājs uz ceļa un skaitījis? Vasaras laikā, kad darbojas karjers “Deviņziedu kalns”, smagās automašīnas darba laikā cirkulē viena pēc otras, ir pietiekami daudz lauksaimnieku, kuriem jāved graudi un liellopi, apkārt ir daudz mežu, kurus intensīvi cērt un ved kokus, un tā ir tikai smagā tehnika... Kā gan var attīstīt uzņēmējdarbību, tūrisma vai dzīvot šādā vietā, ja nav normāla ceļa? Pagasta iedzīvotāji nevar normāli dzīvot, bet atbildīgie cilvēki vēl brīnās, kāpēc jaunieši nedzīvo laukos? Tāpat Krišjāņu pagasta ciema “Laima” iedzīvotāji vasaras sausajā periodā cieš, jo smagās automašīnas, kas ved granti, visās malās rada putekļu mākonī. Tas bojā veselību. Vai tad tiešām jālabo ceļi citviet, kuriem jau ir cietais segums, bet mums, laukos dzīvojošajiem, normālu ceļu nevajag? Ja pašiem ministriem būtu jābrauc diendienā pa šādu ceļu, cik ilgi izturētu viņu pacietība? Dotajā brīdī ceļš Ruskulova-Bērzs ir vēl briesmīgākā stāvoklī, turklāt slēgts no visām pusēm. Paldies gudri domājošajiem deputātiem, ceļu daļai un pārējiem, kuri atbildīgi par to, kur, kā un kad tiek novirzīta nauda, ko maksājam ceļu nodokli. Paldies, ka ceļi nav izbraucami!” sašutusi par ceļu tehnisko stāvokli ir krišjāniete.

Pēc redakcijas rīcībā esošās oficiālās informācijas autoceļam Ruskulova-Bērzs šogad paredzēta divkārtu virsmas apstrāde 9,64 kilometru garumā.

* Turpinājums 13.lpp.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Foto - no personīgā arhīva

Īsumā

Degvielas uzpildes stacija. Šķilbēnos, Diķa ielā, atrodas SIA "Dolo" degvielas uzpildes stacija, kurā degvielu uzpilda ne tikai pagasta iedzīvotāji, bet arī iedzīvotāji no Baltinavas novada, no Balvu novada Egluciemā un citām apdzīvotām vietām, jo tuvākās degvielas uzpildes stacijas atrodas tikai Viļakā un Balvos. Degvielas stacija ir arī sava veida iepirkšanās vieta, kur pa ceļam var nopirkt maizi, kādu desas luņķi vai kaut ko saimniecībā nepieciešamu. Degvielas uzpildes stacijas darbinieces sprieda: "Ja jau remontēs ielu, tad mums te nepieciešami jauni vārti."

Janvāra jubilāre. Braucot vēl tālāk no Šķilbēniem uz robežas pusi, iegriezāmie mājās, kur dzīvo Stefānija Šakina. Pensionāre janvārī nosvinējusi apaļu jubileju – zelta 80, par ko liecina divi

piepūsti baloni - zeltītie cipari '8' un '0'. Jubilārei par to sakāms vienīgi tas, ka "spogulis sācis nepareizi rādīt, agrāk tā nebijis". Mammu jubilejā apciemojuši gan dēls, gan meita ar ģimenēm. Stefānija reti izbrauc no mājām. Ja brauc, tad lielākoties pie ārstiem, jo produktus pieved bērni, kursē arī autoveikals. Par ceļu viņa nesūdzas, vienīgi nepatīk, kad to *piebrauc un piegludina*, tad palaiž greideri, kas sataisa *trepī*. Arī tad, kad tīrījuši robežupes krastus, bieži garām kursējušas smagās automašīnas ar kokmateriāliem, kas ceļiem nodara skādi.

Lopi mitinās mājas tuvumā. Braucot pa Diķa ielu ceļā uz valsts robežu ar Krieviju, vairākās vietās pamanījām gaļas lopus, kas pastaigājās un ēda sienu dzīvojamo māju tuvumā vai teju mājas pagalmā. Tuvāk ieskatoties, nācās secināt, ka mājas ir tukšas, neapdzīvotas. Acīmredzot mājas ar piemājas zemi iegādājušies jauni īpašnieki nevis dzīvošanai, bet lopu izmītināšanai. Tikai netālu no Šķilbēniem - mājas, kuru tuvumā redzams lopu bars, bija apdzīvotas. To saimnieki ir JELENA VOLKOVA un AIVARS IVANOVŠ. Līdz viņu mājām, iespējams, arī remontēs ceļu. Jeļena mājas mantojusi no vecmamma, tā arī sākuši saimniekot laukos, turot lopus. "Citur jau nav darba, uz pilsētu negribas braukāt, laukos esam pieraduši," teica Aivars.

Ja iebuksēsiet,

Ar šādu vēlējumu ceļā pa pārbūvējamiem lauku ceļiem par Eiropas Savienības naudu "Vaduguni" pavadīja Viļakas novada Šķilbēnu pagasta pārvaldes vadītājs Andris Mežals. Pagastā par Eiropas Savienības finansējumu plānots pārbūvēt četrus ceļa posmus 10,8 kilometru garumā. Tie ir ceļa posmi: Plešova - Siševe; Upīte - Ivanovka - Borisova; Upīte - Pakāšova - Stabļova; Diķa iela. Ceļu pārbūvei nepieciešamā dokumentācija jau ir apritē. Jautājums tikai, vai par iedalītajiem līdzekļiem izdosies pārbūvēt tik kilometru, cik ieplānots. Tas atkarīgs no izmaksām. Ceļiem paredzēts uzbērt grants segumu, kā arī iztīrīt grāvjus. Iedzīvotāji ļoti gaida ceļu remontu, it īpaši lauksaimnieciskās produkcijas ražotāji, kuru saimniecībās kustība notiek katru dienu. Sākotnēji (tas ir, pagājušās nedēļas vidū) izplānojām izbraukt divus remontējamus ceļa posmus: Plešovu - Siševu, kur kāds, kā atklājās, jau bija *buksējis*, un arī Diķa ielu. Uzreiz *iebuksēt* nevēlējāmies, tādēļ devāmies pa, mūsaprāt, nedaudz labāko ceļa posmu - Diķa ielu, kas kā pagasta ceļš turpinās līdz Krievijas robežai. Nākamajā dienā, kad bija nedaudz uzsalis, lēnām un prātīgi izbraucām arī sliktāko ceļa posmu.

Ģimenes kooperatīvs

Kāpēc gan nedzīvot laukos?!

Tūlīt aiz degvielas uzpildes stacijas, Diķa ielā, dzīvo un saimnieko LOGINU ģimene, kur katram ir sava saimniecība: meitai GUNAI - zemnieku saimniecība "Lagūna", bet tēvam VOLDEMĀRAM - piemājas saimniecība "Akas". Taču abas ģimenes palīdz viena otrai un saimnieko kopā. Abās saimniecībās audzē gaļas liellopus, arī cietes kartupeļus. Pagājušais gads ar lietavu plūdiem ietekmēja arī Loginu saimniekošanas ritmu. Pieklūšana lopiem, pļavām un tīrumiem bija apgrūtināta arī ceļu dēļ. "Vairākās vietās bija izskalotas caurtekas, tās atjaunoja, bet kontrolakas ir novecojušas, viss plūdu dēļ nobīdījies, tādēļ ceļa remonts ir nepieciešams," saka Guna. Tēvs piebilst, ka aptuveni nedēļu lietavu dēļ pie lopiem uz ganībām bija jābrauc apkārt, jo *pa taisno* nevarēja tikt. Lietus dēļ applūda lopiem sagatavotie siena ruļļi, tādēļ 20-30 centimetri no ruļļa ir sabojājušies un jāplēš nost. "Tie ir mūsu zaudējumi. Ja rullis būtu kā rullis, protams, barības būtu vairāk, bet nesūdzamies, jo lopbarības pietiek," secina Guna. Lietavu dēļ applūda arī cietes kartupeļu lauks, jo ar tehniku virsū nevarēja tikt, kartupeļus lasīja ar rokām, bet daļa tomēr palika nenovākta. Tāpat rudenī netika apšēti arī tīrumi, lai gan graudaugus Logini lielākoties audzē pašpatēriņam, kā arī augšnes uzlabošanai. Lietavu dēļ cieta visi. Taču jauns gads atnācis ar jauniem plāniem un cerībām. Viss notiek!

Tēvs un meita. Voldemārs Logins ar meitu Gunu un ģimenes mīļiem - suņiem - ābeļdārzā. Tēvs ir gandarīts, ka jaunajiem bija vēlēšanās un azarts saimniekot laukos. "Kam tas viss būtu vajadzīgs, ja nebūtu, kas iesāktu turpina?!" viņš secināja.

Par to, ka remontēs ceļu gar viņu mājām, Logini gandarīti. "Protams, visi grib, lai ceļus remontē. Visi cīnās, lai ceļš būtu normāli izbraucams, lai nevajadzētu lauzt tehniku. Ļoti ceram, ka ceļu remonts sāksies jau šogad. Tikai priecāsimies par to. Vismaz līdz degvielas uzpildes stacijai varēs aizbraukt, citādi, asfaltam beidzoties, nevarēja pabrukt," saka Guna. Loginu ģimene ir arī bērni, kuriem jābrauc uz skolu, bērnudārzu.

Saimniekot laukos nav viegli. "Lai nodarbotos ar lopiem, jābūt gan spriganam, gan ātram," secina Guna, kurai ir pieredze šajā nozarē, iegūta arī attiecīga izglītība. Viņa smeij, kāpēc gan nedzīvot laukos. Un ja vēl ceļu remontēs!

Vietās, kur tas ļoti nepieciešams, Logini ceļus pieremontē arī paši. It īpaši savos īpašumos. "Pērkam granti. Nopērkam kādu

Kad mājas paliek tukšas

Savas fotogrāfijas sadedzina

Siševas "Bukšu" mājās dzīvo Anna Logina. Sieviete jau ilgus gadus ir pensijā, tādēļ no mājām izkustas reti. Lielākoties viņa brauc uz Rekovu pie ārsta, vienreiz vai divreiz - uz Balviem pēc produktiem. "Labi, ka ir tāda kaimiņiene kā Inese, kura arī mani paaicina līdzī, ja brauc iepirkties. Par Plešovas - Siševas ceļu jau sen runā, ka to nepieciešams remontēt, citādi iedzīvotāji tikai bojā savus transporta līdzekļus. Tagad uz Balviem var aizbraukt tikai caur Rekovu ar lielu likumu," secina Anna.

Piemājas ceļš. Šo ceļu dzīvē Anna mērojusi neskaitāmas reizes, tāpat kā viņas vecāki un vecvecāki.

Darba mūžu viņa aizvadījusi, strādājot aptiekā Rekovā. Padomju gados uz darbu braukusi ar saimniecības autobusu vai velosipēdu. Pēc divriteņa gan nācies stāvēt rindā, iepriekš pierakstoties. Bet saimniecības autobuss toreiz uzņēma visus braukt gribētājus - gan skolēnus, gan tos, kuriem vajadzēja nokļūt darbā sovhoza centrā vai citviet.

Anna dzīvo vēl vecvecāku būvētajā mājā. Viņas saimniecība ir divi kaķi, puķes, bet zemi viņa iznomājusi zemniekam. "Kur nu manos gados rūpēties par saimniecību," sieviete nosaka, taču atklāj, ka, piemēram, pērn 14 reizes gadā ap māju izplāvusi zāli. Tāpat rudenī teju mēnesi grābusi lapas, jo pie mājas aug trīs ozoli, kas rudenī ik pa brīdim nobirdina lapas. Kāda paziņa Annai teikusi: "Kāpēc tev tas vajadzīgs, ja nedzīvo ceļa malā?!" Neviens taču neredz! Priekš kam tu to dari?!"

Anna arī domā par laiku, kad viņas šaisaulē nebūs. Tas atklājās gluži nejaūsi, kad sarunā lūdzu viņai parādīt kādas fotogrāfijas.

"Pēc vīra bērēm dažas atdevu radiem, bet pārējās fotogrāfijas sadedzināju," viņa saka. Jautāta, kāpēc tā, Anna pastāsta, ka kādās mājās redzējusi netikamu skatu. "Šajās mājās bija nomiris pēdējais cilvēks, un fotogrāfijas, kas atradās istabā, kāds bija izbēris pagalmā, dubļos. Es negribu, lai tā notiktu arī ar manām fotogrāfijām, tādēļ labāk sadedzinu," viņa saka.

tad zvaniet!

Domā par mazbērnu nākotni

Apkārt kalnam ar likumu

Sišēvas ciema piemājas saimniecības "Ausekļi" liellopu ferma un dzīvojamā māja atrodas jaukā vietā. Daba šeit nav skopojusies ar uzkalniem un ielejām, tomēr mīl sagādāt pārsteigumus, nerunājot par pavasari un rudeni, kad ceļš uzrūst un kļūst neizbraucams. Arī ziemā vējš sanes sniegu, ka nākas meklēt palīgus, kas izvilks *iebuksējušo* transporta līdzekli. "Turklāt vējš sanes sniegu piekalnē, nevis ielejā," par dabas untumiem pastāsta saimniece INESE PUŽULE.

Piemājas saimniecības pamatnodarbošanās ir piena lopkopība. Stāsts par to, kāpēc šīs puses saimniecība palikusi piemājas saimniecība un kāpēc īpašnieki nodarbojas ar piena lopkopību, ir pagars. Tas sākas ar to, ka Inese 11 gadus spēja nostrādāt vietējā - padomju saimniecības "Šķilbēni" Gusakovas liellopu fermā, pirms saimniecība sabruka un gotiņas izkāva. Fermā bija kāda govys, kas nesen bija nākusi slaucama, - Inesei tā bija īpaši mīļa. Kad govys jau grasījās nokaut, slaucēja lūdza priekšniecībai atļaut šo vienu paņemt sev. Naktī viņa ar vīru steidzās uz fermu, lai gotiņu pārvestu mājās, pirms asmens vēl nav izdzēsis lopiņa dzīvību. "Nebija jau citas izejas, bija kaut kas jāšak darīt," atceras slaucēja, kura tobrīd bija zaudējusi darbu. Kad lopu skaits Ineses pašas kūti pamazām palielinājās, topošie zemnieki gribēja reģistrēt savu zemnieku saimniecību, bet... zemnieku saimniecības statusam nedaudz pietrūka zemes. Viņi bija mazliet par maziem! Turpretī tagad, kad mazajiem lauksaimniekiem ir iespēja iesaistīties Eiropas Savienības projektos, viņiem atbild, - jums palielinājušies ienākumi! Tagad viņi ir par lieli, lai iesaistītos projektos mazajiem zemniekiem. Neraugoties uz birokrātiskajiem žņaugiem, "Ausekļi" jau deviņus gadus saimnieko jaunā kūtī, - viņi prot iekrāt, tādēļ kredītos nelien. Piemājas saimniecībai ir problēmas ar zemi - 40 lopi jāuztur uz 30 hektāriem zemes, turklāt pēdējos desmit hektārus viņi iegādājušies nesen. Līdz ar to uz vietas pietrūkst plaunājamo platību sienam, skābsienam. Viss jāpērk citur, jo govys

Nodarbojas ar lopkopību. Inesei patīk nodarboties ar lopiņiem. Saimniecību viņa vēlētos paplašināt, bet to ir grūti izdarīt, jo laukos jau tagad trūkst zemes.

un jaunlopus piecus sešus kilometrus uz ganībām neaizvedīsi. Turklāt govys slauc trīs reizes dienā - kā kādreiz, agrākos laikos.

Savukārt sliktā ceļa dēļ arī piena savācēja automašīna uz "Ausekļu" fermu brauc ar likumu, mērojot liekus sešus kilometrus, nevis pa taisno no Plešovas. Inesei ceļa dēļ saglabājusies sāpe vēl no meitas skolas laikiem. Viņa saka: "Skolēnu autobuss kursē līdz Stiglovas gravai. Kad mana meita mācījās skolā un vēl divi kaimiņu bērni, arī mēs lūdzām, lai autobuss atbrauc un aizved uz skolu mūsu bērnus, jo viņiem līdz skolai bija jāiet četri kilometri. Nekā! Atbilde bija, - autobuss liels, ceļš slikts, mēs pie jums nevaram tikt! Tagad man aug mazdēls. Ja šo ceļu nesalabos, tad arī atbilde būs tāda pati: lai staigā pats vai vediet savu bērnu ar automašīnu! Bet citus bērnus tanī pašā laikā ved!"

Gūst pozitīvas emocijas

Internetu ķer bēniņos

Pēc vairākiem nobrauktiem kilometriem piekalnītē ceļš, kas sācies Dīķa ielā, sazarojas. Pa labi tālumā redzams māju puduris, robežsardzes torņi, bet turpat ielejā atrodas atjaunota, bet it kā vientuļa māja "Misiņi", kā vēsta norāde. Kad iepazīstos ar saimniecēm IVETU un viņas mammu NATĀLIJU ŠAKINU, saruna ieilgst. Viņas nav vientuļas, tikai ikdienā cenšas tikt galā ar mājas soli pašas, citādi par Ivetu un māti rūpējas gan brālis, gan māsa. Kad ierodas ciemos, ar skanīgām čalām māju pieskandina Natālijas mazbērni. "Brālis un māsa piegādā produktus, sagādā malku, mums atliek tikai dzert zāles un priecāties par dzīvi," smejas Iveta.

Gan Iveta pirms vairākiem gadiem, gan mamma pērn pārcieta smagu slimību, tādēļ dzīvē svarīgākais viņām ir zāles un aptieka. Arī dzīvo abas ar rezervi. Ja Iveta aizbrauc uz veikalu, tad tie, kas iepērkas katru dienu un pērk tikai kukuli maizes, brīnās: "Vai tiešām tev tik daudz maizes vajag?!" Iveta atbild, ka nav taču zināms, kad būs nākamā iepirkšanās reize. Ja nu sasnieg sniegs vai sākas plūdi, kā pērn, kad lietavas izskaloja ceļu un palos applūda pirtiņa, no kuras bija redzams tikai jumts (pavasaros, rudenos gadījies arī braukt pie ārsta, kad dubļu jūrā automašīna peld kā kuģis). Toties mitrajā vasarā saauga varena ķirbju un kabaču raža. Pavasaris katrā ziņā sniedz vairāk pozitīvu emociju, neraugoties uz dubļiem un sliktiem ceļiem. "Vakar applūdušajos tīrumos bija salidojušas kaijas, - izskatījās gluži kā jūrmalā. Pēc tam atlidoja pīles un gārnis, tad gulbji. Pa tīrumiem pastaigājās dzērves. Ja rudenos aizlidojošo dzērviu balsis saklausāmas skumjas, tad tagad dzirdamas citas, daudz priecīgākas skaņas. Šādas emocijas nenopirksi ne par kādu naudu," atzīst Iveta.

Vientuļi viņas nejutās arī tādēļ, ka dzīvo pierobežā, kur ik pa laikam var sajast robežsargu klātbūtni. Sevišķi, ja masu saziņas līdzekli ziņo, ka Latvijas austrumu teritorijā aizturēti robežpārkāpēji. Tad robežsargi pabrauc garām mājai vai desmit reizes dienā. "Zēl vienīgi, ka mums nav bijusi ekskluzīva iespēja sasveicināties ar ķīniešu vai vjetnamiešu, kā sasveicināties ar sābru Stepci," joko sieviete.

Pirms vairākiem gadiem Ivetas draudzene, uzrakstot vēstuli,

Mājas atjaunošana. "Misiņu" mājas atjaunoja palēnām, pamazām, pa vienai sienai, pa logam, durvīm, toties tagad mājā ir silti, ērti, mājīgi.

pieteica viņu sociālajā akcijā "Pieslēdzies Latvijai". Liels bija pārsteigums un prieks, kad Iveta saņēma datoru un iespēju pielēgties internetam. Viņu apciemoja pat "Dienas" žurnāliste. Ar internetu "Misiņos" gan ir dažādi. Bieži vien tas ķer, tikai uzkāpjot bēniņos, tikai tur var nomaksāt rēķinus. Taču iespēja izmantot datoru priecē Ivetu ne tikai saziņas dēļ, globālajā tīmeklī viņa veido savas bilžu galerijas - par puķēm, dabas parādībām, kopīgām pasēdēšanām ar māsu un brāli. Bilžu galerijās fiksēta arī vecās mājas atjaunošana teju desmit gadu laikā, pa vienai sienai, pa kādam logam, veco papes jumtu nomainot ar jaunu. Nauda bija jākrāj. Iveta ir pateicīga mammai, kura tad vēl turēja saimniecību un, savulaik izgājusi Sibīriju, spēja rūpes par mājas remontu iznest uz saviem pleciem.

Īsumā

Te brauc ne tikai vietējie. Stiglovas grava ir samērā bieži apmeklēts tūrisma objekts Šķilbēnu pagastā, galvenokārt, kad sākas aktīvā tūrisma sezona. Neskatoties dabas cienītāji te var aplūkot 3-4 metrus augstus smilšakmens atsegumus Rikas upītes krastos, pavērot tās plūdumu, kas ir pietiekami straujš. Apkārtne atrastas 60 augu sugas. Stiglovas grava ir ģeoloģiskais dabas piemineklis, īpaši aizsargājamā teritorija. Gravas tuvumā var arī novietot transportu speciāli šai vajadzībai izbūvētajā stāvvietā. Taču pēc ziemas apkārtnē prasās pēc sakopšanas darbiem. Šajā gadalaikā piekļūt gravai ar transportu (brauc, no kuras puses gribi) ir teju vai neiespējami. Par ceļa posmu no Plešovas līdz gravai un tālāk līdz Sišēvai pagasta pārvaldes vadītājs arī brīdināja, ka varam iebuksēt. Ceļa virskārta virs upes arī ir nobrukusi un apdraud ne tikai tūristu, bet arī vietējo autobraucēju drošību. Ceļš gaida remontu. Pagasta pārvaldes vadītājs apstiprināja, ka viņš arī vēlēties, lai gar ceļa malām pāri Rikas upei uzliktu aizsargbarjeras, plānotāji un projektētāji tam nav piekrituši, jo satiksme pāri tiltam nav intensīva. Taču brīdinājuma norādes būs!

Māja ar krucifiksu. Braucot tālāk no Stiglovas gravas pa Plešovas-Sišēvas ceļu, abās pusēs ceļā m redzamas lauku viensētas, taču gandrīz vai visas no pašvaldības ceļa atrodas patālu. Iebraukt neriskējam, jo arī piemājas iebraucamie ceļi izskatās

vēl sliktāki nekā pašvaldības. Daudzi savus transporta līdzekļus atstājuši pusceļā. Vienas mājas gan tuvāk ceļam. Šeit, piemājas saimniecībā "Izvēle", saimnieko INA BUKŠA ar dzīvesbiedru. Viņi tur lopiņus, arī slaucamās govys, ik pārdienas slaukumu nogādājot piena uzpircējiem. Saimnieks sakās, ka šopavasār piedzīvots pirmais gads, kad no Plešovas nevar tikt taisni, arī piens jāved ar likumu. Turklāt Inai jābrauc uz darbu, jo viņa strādā Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā par pavāri. Sieviete stāsta, ka saviem vecākiem ir piecas meitas. Vecāki tagad miruši un mājās saimnieko Ina, viena no māsām, kura savulaik no dzīvokļa Šķilbēnos pārcēlās uz laukiem pie mammas. Vecāki, būdami ļoti ticīgi cilvēki (īpaši tēvs), pie mājām savulaik uzstādīja krucifiksu, izveidojot lūgšanu vietu, ko pat iesvētīja. Ina ar dzīvesbiedru šo vietu uztur kārtībā joprojām.

Viļakas novada Šķilbēnu pagastā ciemojās I.Zinkovska

Saruna

Dzimtā puse vienmēr paliks sirdī

Aija Socka

Jau aptuveni mēnesi Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Balvu iecirkņa priekšnieces amata pienākumus pilda VIJA NETLE-GALEJA. Tikšanās reizē runājam par dzīvi un cilvēkiem, bet iesākam sarunu, kavējoties atmiņās par skolu, kur ilgus gadus bijām klases un sola biedrenes.

Bērzpils – bērniņas un sapņu zeme. Kurus no skolotājiem, kas devuši sava veida ceļamaizi tālākai dzīvei, atceries visspilgtāk?

- Bērzpils vidusskola ir gaismas pils, kas ieveda zināšanu pasaulē, iepazīstināja ar burvīgiem skolotājiem, kuri joprojām ir atmiņā, veidoja priekšstatus par plašo pasauli un dzīvi tajā. Ar gaišām domām atceros jau aizsaulē aizgājušo audzinātāju Valēriju Čiževsku. Viņa bija stingra, prasīga, ļoti taisnīga un godīga skolotāja, kas vērtēja pēc zināšanām, nevis pēc 'patik-nepatik' principa. V.Čiževskas attieksme pret darbu un cilvēkiem ir piemērs visiem. Un nenoliedzu, ka tieši audzinātājas ietekmē izvēlējos savu tālāko profesiju. Ar cieņu un pateicību atceros arī citus pedagogus, kuri, kā uzskatu, savā darbā ikreiz prata rīkoties ļoti cilvēcīgi. Piemēram, prasmīgo matemātikas skolotāju un cienījamo direktori Stefāniju Kindzuli, vienkāršo un ar humora izjūtu apveltīto skolotāju Āriju Loginu, zinošo un ļoti gudro Palmīru Graudumnieci, vienkāršo un saprotošo klases audzinātāju Maiju Tiltiņu, sporta entuziastu Juri Vaskinoviču un citus gaišos cilvēkus no savas bērniņas un jaunības.

Kuri no mirkļiem, iedomājoties skolas gaitas, vispirms nāk atmiņā?

- Ceļš uz skolu. Tas bija diezgan tāls, kā jau lauku bērnam, kurš dzīvo pāri līcas upei. Kad pār upi vēl nebija uzbūvēts tilts, vajadzēja gaidīt pārcēlāju, kas ar laivu nogādā cilvēkus no viena līcas krasta uz otru. Toreiz pārcēlāja pakalpojumus izmantoja daudzi iedzīvotāji – jauni un veci. Citreiz pavasaros, kad upe pārplūda, kādu laiku varēja neiet uz skolu. Tas sagādāja prieku. Atceros, protams, arī mācību stundas, dežūrlinijas skolas zālē un citas aktivitātes.

Vai ikdienā sanāk satikties ar klasesbiedriem?

- Lai arī bijām liela klase – vairāk nekā 30 skolēni, ikdienā satiekos vien ar dažiem. Priecājos par tikšanos ar klasesbiedriem, kuri palikuši strādāt dzimtajā pusē – izpalīdzīgajiem Aiju un Andri Iksteniem, sirsniņajām māsām Annu Krivišu un Līgu Spalviņu. Šovasar gaidāms klases salidojums, jo aprīlī 30 gadi, kopš aizvērtas Bērzpils vidusskolas durvis, kas ir pirmā, līdz ar to arī skaistākā un mīļākā skola. Lai arī gadu skaits ir pieklājīgs, joprojām sirdī jūtos jauna un šķiet, ka tas bija vēl pavisam nesen, kad sēdēju skolas solā, klausījies savos skolotājos un sapņoju par lielo dzīvi. Vairāki klasesbiedri jau aizsaulē, atmiņā viņi paliks mūžam jauni.

Kāda ietekme profesijas izvēlē un vēlākajās studiju gaitās bija Tavai mammai?

- Studiju virzienu izvēlējos pati, mamma ļāva meklēt savu ceļu dzīvē. Kopš mazām dienām viņa radināja mani, māsu Valiju un brāli Andri pie darba, jo vienai ar trim bērniem viņai nebija viegli. Vēlāk, kad ģimenē ienāca patēvs, kuru atceros ar labiem vārdiem, bija vieglāk. Tieši patēvs bija tas, kurš deva naudu,

lai es varētu iegūt juridisko izglītību, kas paredzēta darbam policijā, dzīvot un studēt Rīgā. Arī māsa vēlāk ieguva juridisko izglītību, dzīvo Rēzeknē, strādā prokuratūrā. Brālis gan ir palicis uzticīgs zemei un lauku darbiem. Vecāki vēlāk, protams, priecājās, ka bērniem dzīve sakārtojās. Tagad mammai un patēvam, apmeklējot kapsētu, vienmēr iededzu svečīti, nolieku ziedus.

Kā Tev izdodas katrā cilvēkā pamānīt ko labu, nenosodīt? Vai vari minēt kādus cilvēkus, kuri ir kā paraugs labai sapratnei ar citiem?

- Ja kādam gadījies pakļupt, galvenais, lai viņš spētu piecelties un iet tālāk. Dzīvē taču gadās dažādi apstākļi, atšķirīgas situācijas, tāpēc nevajag mērot visus pēc vienas mērauklas. Bērzu draudzē kalpo brīnišķīgs un gudrs prāvests Oļģerts Misjūns, kurš prot saprasties ar ikvienu iedzīvotāju, cilvēcīgi aprunāties, palīdzēt un iedrošināt. Kaut vai tāds sākums – paņemt mašīnā cilvēku, kurš iet no veikala... Tas ir viens no sirsniņas un izpalīdzības piemēriem, kas raksturo prāvesta labo sirdi. Bērzpiliņā viņš ir vērtīgs atradums. Priecājos arī par citiem bērzpīliešiem, kuri ar savu darbu sagādā patīkamus brīžus. Piemēram, par atsaucīgo Rolandu Keibinieku, kurš palīdz ar tehniku dārza darbos, par kaimiņiem Valentīnu Kaļvu, kura nepaiekt garām, bet vienmēr parunā un atnāk palīgā, ja ir nepieciešams. Bērzpīlī ir daudz izdarīgu un labu cilvēku, ir sakopta pagasta teritorija, notiek dažādas sporta un kultūras aktivitātes. Vienīgi žēl, ka iedzīvotāju skaits samazinās.

Vai arī Tev, tāpat kā daudziem mūsdienās, studijas nebeidzas ar augstākās izglītības iegūšanu?

- Policijas akadēmijā iegūtais maģistra grāds ir rezultāts studijām, stabils pamats policijas dienestā. Taču ar to izglītības ceļš neapstājas, jo katru gadu jākārt atestācija, līdz ar to regulāri jāpapildina zināšanas, apmeklējot dažādus kursus, seminārus, mācības. Piemēram, jāapmeklē sporta un šaušanas nodarbības, jā rūpējas, lai būtu laba fiziskā formā.

Kā iesākās Tavas darba gaitas Valsts policijā? Vai atceries kādu atgadījumu, kas Tevi kā jaunu darbinieci pārsteidza?

- Pirmā un vienīgā mana darbavieta, ja neskaita dienesta laiku Balvu iecirknī, ir Rēzeknes iecirknis. Sāku strādāt kā izmeklētāja ar dienesta pakāpi – jaunākais leitnants. Ar smaidu atceros, ka toreiz darbā viss šķita interesants un pārsteidzošs. Piemēram, grūti bija pieņemt, ka aizturētie izmeklētāja kabinetā lieto necenzētus vārdus. Atrodies vienā kabinetā ar pieredzējušu izmeklētāju, toreiz sarku un bālēju, klausoties kāda dzīvokļa zagļa leksiku, nesaprotot, kā tā var runāt. Ar laiku, protams, pieradu pie darba specifikas un klientu rīcības. Vieni no smagākajiem policijas darbā ir izbraukumi uz avārijām, kurās ir gan cietušie, gan bojāgājušie. Arī uz šiem gadījumiem ar laiku sāku skatīties mazāk emocionāli, nekā tas bija dienesta sākumā. Pateicoties pieredzei, vispirms domāju ar prātu, izsveru, kā juridiski pareizi atrisināt katru situāciju.

Kāda Tev šobrīd ir dienesta pakāpe un iepriekšējais amats Rēzeknes iecirknī?

- Jau pirms vairākiem gadiem man piešķirta dienesta pakāpe – pulkvežleitnants. Atceros, ka toreiz Latgales reģionā biju pirmā sieviete, kurai piešķirta šāda dienesta pakāpe. Vēl pirms dažām nedēļām strādāju par Latgales

Ikvienā dzīves situācijā prot rast risinājumu un saskatīt pozitīvo. Vija Nettle-Galeja ir cilvēks, uz kuru var paļauties un kuram var uzticēties.

reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas priekšnieci, kur manā pakļautībā esošā lielā kolektīva galvenais pienākums bija sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšana apkalpojamajā teritorijā.

Vai notikumi Rēzeknes un Balvu iecirkņos atšķiras?

- Nē, notikumi ir tie paši. Atšķiras tikai apkalpojamās teritorijas lielums un policijas darbinieku skaits, kas Rēzeknē ir krietni lielāks. Ar ģimenes konfliktiem, piemēram, policijas darbiniekiem nākas saskarties katru dienu. Tie galvenokārt rodas alkohola lietošanas rezultātā. Un, kā liecina fakti, maldīgs ir uzskats, ka vardarbīgi ir tikai vīrieši... Nepieļaut vardarbību ģimenēs ir viena no policijas darba prioritātēm. Bet, ja tāda notikusi, skaidrot konfliktā iesaistītajām pusēm juridiskās sekas. Te liela loma ir sadarbībai ar pašvaldībām. Bet, protams, daudz atkarīgs no paša cilvēka, no viņa sapratnes un rīcības.

Kā iedzīvotāji vērtē policijas darbu, vai kādreiz saka paldies?

- Cilvēku viedokļi par Valsts policijas darbu ir dažādi. Piemēram, ja policija organizē pārbaudes, lai nepieļautu, ka šoferi brauc dzērumā, vieni ir priecīgi, bet citi dusmojas. Ir grūti saprast, ko sabiedrība vēlas – lai būtu kārtība vai arī lai brauc dzērumā pie stūres un izraisa avārijas. Daudziem nepatīk, ka policija riko reidus, bet tajā pašā laikā, ja atgadās kāds negadījums, tad uzreiz nepamatoti vaino tieši policiju.

Policijā cilvēks vērsās tad, kad ir vajadzīga palīdzība. Darbinieki likuma ietvaros ikvienā situācijā cenšas rast risinājumu. Pārsvārā tomēr cilvēki nesaka paldies vārdus policijai. Katrā profesijā ir savi plusi un mīnusi, kā saka, nav maizes bez garozas.

Tas ir mans izvēlētais dzīves ceļš, ko eju ar pateicību un sapratni.

Kas policijas darbā sagādā gandarījumu Tev pašai? Kā relaksēties ārpus darba laika?

- Gandarījumu sagādā taisnīgi pieņemts

lēmums un pozitīvi atrisināta situācija. Savukārt atpūtu pēc smagās darbdienas rodu laukos, vecāku mājās, kur ar prieku kopju īpašumu, ravēju dārzus, audzēju puķes. Patīk arī paceļot uz tālākām zemēm, kur īpaši interesē daba un kultūra. Tomēr ikreiz, atgriežoties mājās, pārliecinos, ka te, atšķirībā no siltajām zemēm, saule tik un tā ir spožāka un mīļāka.

Kā Tevi sagaidīja kolēģi Balvos un kā tas ir strādāt dzimtajā pusē?

-Balvu kolēģi ir izpalīdzīgi un saprotoši, mani sagaidīja draudzīgi. Ar vairākiem kolēģiem jau biju tikusies iepriekš. Nav tā, ka iecirkņa priekšnieka krēslā būtu apsēdusies pirmoreiz, jo Rēzeknē jau esmu aizvietojusi priekšnieku. Ikdienā palīdz tas, ka Valsts policijai izveidojusies laba sadarbība ar pašvaldībām, ka, atšķirībā no Rēzeknes, Balvos darbojas Pašvaldības policija, kur strādā juridiski izglītoti un profesionāli darbinieki, ar kuriem kopīgi Valsts policijas darbinieki izbrauc uz izsaukumiem. Pašvaldības policiju vada zinoša un pieredzes bagāta priekšniece Rita Kravale, kura prot novērtēt situāciju un atbilstoši rīkoties. Ļoti palīdz arī tas, ka Balvos, pateicoties pašvaldībai, ir atskurbtuve, kur uz laiku ievietot personas alkohola reibumā. Atskurbtuvē ik dienu tiek ievietots kāds cilvēks.

Kur Tu saredzi savu tālāko dienesta gaitu? Vai priekšnieka krēsls Balvu iecirknī nevilina?

-Ar Valsts policijas priekšnieka pavēli esmu pārcelta šurp dienesta interesēs uz noteiktu laiku. Tas, ka dienesta vieta un cilvēki ir zināmi, atvieglo darbu. Balvi ir dzimtā puse, kas vienmēr paliks sirdī tuva un mīļa. To, kas tuvākajā nākotnē būs Balvu iecirkņa priekšnieks, izlems Valsts policijas priekšnieks. Par savām darba gaitām turpmāk varu teikt, ka turpināšu godīgi un apzinīgi strādāt Valsts policijā. Balvu iecirknī strādā gudri, profesionāli un atsaucīgi kolēģi, bet es tomēr vēlos turpināt darbu Rēzeknes iecirknī.

Mīlestība bez robežām

Dzīvnieki ir kā bērni, kuri gaida mājās

Eiropas brīvprātīgā Dana no Ukrainas uzaugusi skaistā vietā netālu no Zaporozjes, pie Kahovskas ūdenskrātuves, ko tautā dēvē par jūru. Viņas vecākiem tur joprojām pieder lauku saimniecība, kurā dzīvojošo miļdzīvnieku skaits nemitīgi palielinās, jo Danas mammai un tētim esot ļoti mīksta sirds.

Piešuva zosij aizcirsto galvu

Dana atklāj, ka šobrīd vecāku lauku saimniecībā dzīvo astoņi vai deviņi kaķi. "Vairs pat nevaru nosaukt precīzu skaitli," smeļ ukrainiete. Ar minčiem draudzīgi sadzīvo arī

pieci suņi, neskaitot govus, teliņus, zirgu un citus lauksaimniecībā izmantojamus dzīvniekus. Četrkājaino iemītnieku esot tik daudz, jo Danas vecāki ir ļoti labsirdīgi un nespēj paiet garām pamestam dzīvniekam. "Nesen pa ceļam uz mājām mammai pa pēdām sācis skriet akls suņuks, un viņa ļāva tam palikt. Tagad mums ir vēl viens akls sunītis," par visnesenāko četrkājaino iemītnieku stāsta ukrainiete.

Tikpat sirsniņš dzīvniekmīlis esot arī Danas tētis. "Vecmāmiņa stāstīja, ka ļoti sen, vēl pirms manas dzimšanas, tētis pārnesis mājās zosi, kurai kaimiņi bija neveiksmīgi, ne līdz galam nocirtuši galvu un izmetuši putnu mēslainē. Tētis pārnesa to mājās un piešuva galvu atpa-

kaļ. Zoss izdzīvoja un pēc tam visur sekoja tētim pa pēdām. Kaimiņi esot smējušies, ka tētis visur staigā kopā ar zosi, kā arī suni," no vecmāmiņas dzirdēto stāstu atceras Dana.

Savu dzīvi bez četrkājainajiem draugiem nevar iedomāties arī pati brīvprātīgā: "Studējot Ļvovā, manā kopmītnes istabiņā dzīvoja papagaiļi, jo tur nedrīkstēja turēt suņus vai kaķus. Kad sāku strādāt, paņēmu mājās ielas kaķi." Dodoties uz Latviju, Dana, protams, parūpējās par saviem mīluļiem, sameklējot viņiem pagaidu mājas. Viņa neslēpj, ka ļoti ilgojas pēc saviem četrkājainajiem draugiem. Latvijā dzīvojot, kopmītnes istabiņa šķiet tik tukša, jo nav neviena, ko noglāstīt. Tādēļ abas ar otru Eiropas brīvprātīgo, spānieti Lauru, gribējušas adoptēt kādu vietējo ielas kaķi, taču atbildības sajūta to nav ļāvusi: "Pirmkārt, tā kā dzīvojam skolā, tas nav īsti ērti. Turklāt, kur mēs viņu liksim, braucot projām?! Tā nedrīkst izturēties pret dzīvniekiem – pieradināt un pēc tam pamest."

skapišiem. Turklāt mazie blēņdari labi saprot, ka dara kaut ko neatļautu, tādēļ, pieķerti nedarbos, tūlīt metas bēgt. Dana stāsta, ka, vērojot spalvainos ģimenes mīluļus, nereti ir jāpasmaida: "Vienreiz tētis mājās pārnesa ļoti mazu kaķēnu, kurš naktīs, guļot manā gultā, sūkāja segu, jo bija saglabājis šo refleksu. Tas bija ļoti jocīgi."

Dana apgalvo, ka visi četrkājainie ģimenes mīluļi sadzīvo neparasti draudzīgi un ir amizanti vērot, kā seši suņi saguļas vienā kaudzē un pa virsu vēl apguļas vairāki kaķi. Katram dzīvniekam piemīt ne tikai atšķirīgs raksturs, bet dažkārt arī dīvaini ieradumi. "Vienai no mūsu kucītēm ļoti patīk iejusties mātes lomā. Kad citiem piedzimst kucēni vai kaķēni, tiklīdz istā māmiņa devusies paēst vai citās darīšanās, mātišķā kucīte tūdaļ apguļas mazuļiem blakus, sargājot tos no nosalšanas," smeļ Dana.

Ukrainiete stāsta, ka visiem miļdzīvniekiem vecāku mājās ir ļauts uzturēties gan istabā, gan pagalmā - pēc pašu izvēles: "Dažreiz, kad ir īpaši silta ziema, viņi pat nevēlas iet mājā un nereti guļ šķūnī."

Danas ciemošanās vecāku mājās vienmēr izvēršas ļoti emocionāla, jo visi četrkājainie draugi tūlīt metas viņu sagaidīt. No suņu draudzīgajiem sveicieniem nereti cieš arī viņas virsdrēbes. Īpaši aktīva sagaidītāja esot augumā lielā vācu aitū sunīte Grēta, kura, būdama pārliecināta, ka joprojām ir kucēns, ar visu savu milzīgo augumu dažkārt mēģina iekārtoties Danai klēpī: "Viņi ir kā bērni, kuri mani vienmēr gaida mājās."

Mājās vienmēr gaidīta. Atbraucot ciemos pie vecākiem, astes luncinot un lēkājot, Danu sagaida viņas četrkājainie mīluļi. Viņu vidū vienmēr ir arī Tuziks un Tučka (foto). Pēc izkāpšanas no vilciena, lai dotos uz vecāku mājām, Dana vietējā veikaliņā vienmēr iegādājas kādu kārumpastaiņu draugiem, kuri gaida viņu mājās.

Foto - no personīgā arhīva

Kā suns ar kaķi. Danas miļdzīvnieku attiecības nemaz neatbilst pieņēmamam, ka suņi ienīst kaķus, un otrādi. To demonstrē arī runcis Gārfilds un suns Tučka (foto).

Suņi un kaķi ne tikai kopā bauda nomiedzi, bet dara arī blēņas, piemēram, dodas pēc cepumiem, kas paslēpti skapišos.

Foto - no personīgā arhīva

Sveicināta mājās! Sniedzot mīlu skūpstu, Umka iepazīstas ar jaunpienācēju - kaķēnu Marusju. Dana stāsta, ka viņas dzīvnieki sadzīvo ļoti draudzīgi.

Foto - no personīgā arhīva

Mājās ienāk jauns suns

Bīgla spītību salauzt grūti

Pusgadu vecā bīgla šķirnes kucēna Hantera saimniece, balveniete Inga, atklāj, ka suns bija dāvāna dēlam Ziemassvētkos. Šo šķirni ģimene esot izvēlējusies, vadoties pēc viņa ārējā izskata. Tomēr, darot to vēlreiz, noteikti vispirms vairāk uzzinātu par kucēna raksturu, apgalvo suņa saimniece: "Nevarēju iedomāties, ka kucēna audzināšana izrādīsies tik sarežģīta. Lai gan bīgli atrodas visdraudzīgāko suņu topa septītajā vietā, mūšējam bērni vispār nepatīk." Šis rakstura īpatnības dēļ nākas ciest arī Ingas 9 - gadīgajam dēlam Adrianam, kuram pēc kontaktēšanās ar četrkājaino miluli ķermenī nereti klājas zilumi.

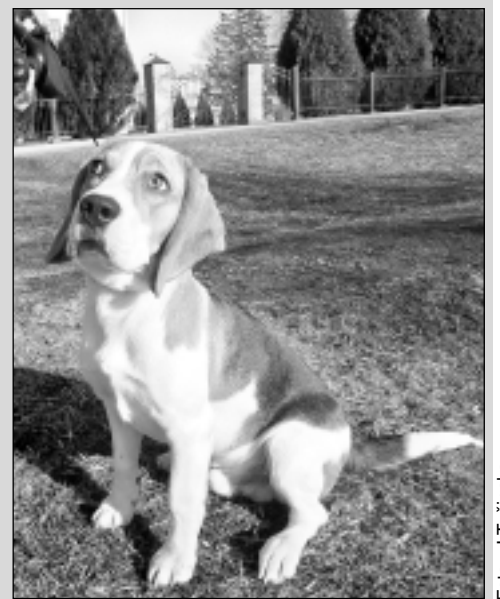

Foto - I.Tušinska

Lai pāraudzinātu astaino palaidni, ģimene konsultējas ar profesionālu kinologu. "Ar audzināšanu mums iet grūti. Komandām viņš it kā klausu, bet tikai tad, kad pats to grib. Viņš ir ļoti spītīgs un pārlauzt bīgla raksturu nav viegli," uzskata saimniece. Inga saka, ka tā vietā, lai, mājās pārnākot, varētu vienkārši relaksēties kopā ar savu astaino draugu, katru minūti notiek cīņa par dominēšanu. Ja Ingu Hanteru vēl kaut kā respektē, jāpanāk, lai suns klausu arī dēlu.

"Turklāt tas ir mans pirmais suns un man nav pieredzes tā audzināšanā. Lai gan pirms paņemt Hanteru, daudz lasīju un biju gatava, ka būs grūti, taču nedomāju, ka būs tik grūti!" atzīst bīgla saimniece.

Kā jau visiem kucēniem, Hanteram ir daudz enerģijas un patīk rotaļāties. "Taču tiklīdz izejam ārā, suņa purns ir pie zemes un sākas ostīšana, jo bīgli ir medību suņi," stāsta Inga. Saimniekiem visu laiku jāseko, lai suns neapēd kaut ko galīgi nepieņemamu, jo pastaigas laikā viņš no zemes uzlasu visu pēc kārtas. Pastaigājoties ar savu miluli, šopavas Inga jo īpaši ievērojusi, cik netīra ir apkārtnē: "Reizēm man šķiet, ka es vienīgā, izvedot suni, ņemu līdzīgu maisiņu," neapzinīgiem četrkājaino draugu saimniekiem pārmet balveniete.

Inga stāsta, ka Hanteram esot neparasta gaume arī ēdiena izvēlē. Kucēna ēdienkarte galvenokārt sastāv no speciālas sausās barības, taču viņam garšojo pilnīgi viss - gan gaļa, gan burkāni, gan tomāti un gurķi.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Jaunākie žurnālu numuri

Ilustrētās Pasaules Vēstures speciālzdevums "Latvijas Neatkarības Karš"

Jaunās Latvijas valsts uguns kristības. Latvijas valsts dibināšana 1918. gada 18. novembrī ir īpašs brīdis. Īsi pēc neatkarīgas valsts pasludināšanas Latvijā iebrūk Sarkanā armija, un Pagaidu valdība ar Kārli Ulmani priekšgalā ir spiesta atstāt Rīgu.

Vīri, kuri nenobijās un karoja par tikko dibināto valsti. Tūlīt pēc Latvijas Republikas proklamēšanas Pagaidu valdībai nav teju nekādu resursu tikko dibinātās valsts nostiprināšanai un aizstāvībai. Taču pamazām tā pulcē nacionāli noskaņotus karavīrus, kuri ir gatavi karot par neatkarīgu Latviju, kuras pastāvēšanai vēl ne visi tic.

Latviešu un igauņu kopīgā cīņa par brīvību Cēsu kaujās. 1919. gada jūnijā notiek Cēsu kaujas, kurās izšķiras Latvijas un Igaunijas liktenis.

Bermonta uzbrukums mobilizē Latvijas sabiedrību. Viens no Latvijas Neatkarības kara posmiem - Latvijas armijas kaujas ar Rietumu brīvprātīgo armiju 1919. gada rudenī - vēsturē pazīstams ar nosaukumu Bermontiāde.

Latvijas armijas desants Bolderājā. Apturējuši Bermonta karaspēka uzbrukumu pie Daugavas, Latvijas bruņotie spēki ir nocietinājušies aizsardzības līnijās likteņupes labajā krastā. Tādēļ Latvijas armijas vadība pieņem lēmumu - jāuzbrūk pirmajiem.

Neatkarības kara personības. Pirmais Pagaidu valdības bruņoto spēku komandieris Oskars Kalpaks, pretrunīgi vērtējais ģenerālis Jānis Balodis, pirmais Latvijas armijas virspavēlnieks Dāvids Simansons, Cēsu kauju varonis Jorģis Zemitāns un ģenerālis Krišjānis Berķis, kurš Neatkarības kara laikā ir klāt visos izšķirošajos notikumos.

Kara varones Valijas Veščunas-Jansones dzīvesstāsts. "Skuķi, vācies prom, citādi dzīva no šejienes neaiziesi, kritīsi lodēm par upuri!" skarbu saucieni izdzird jauniņā Valija, kura Bermontiādes laikā ziņkārīgi grozās netālu no Daugavmalas. Valija Veščuna ir viena no trim latviešu sievietēm, kuras par varonību kaujas laukā iegūst Lāčplēša Kara ordeni. Viņa izbaida labu dzīvi starptaru Latvijā, pārdzīvo padomju laikus un sagaida Atmodu.

Bruņotie auto pierāda sevi cīņās ar Bermontu. Kad 1919. gada vasarā tiek izveidota vienota Latvijas armija, tās ietvaros sākas arī 1. bruņotā divīziona formēšana. Tas pārņem lielieku pamestos bruņotos automobiļus, tos saremontē.

Aviācija veic 70 kaujas lidojumus. Latvijas bruņoto spēku kara aviācija aizsākas ar 1919. gada 7. jūnijā izveidotu Aviācijas grupu, kas vēlāk pārtop par Aviācijas parku. Neatkarības kara laikā šīs militārās vienības seši lidotāji un pieci novērotāji kopumā veic 70 kaujas lidojumus vairāk nekā 100 stundu garumā ar septiņām dažādām lidmašīnām.

Latgali atbrīvo no lieliniekiem. Dziļš sniegs, stindzinošs aukstums, blaktis, utis, tīfs un dizentērija 1920. gada ziemā pavada Latvijas un Polijas karavīrus, kuri cīnās par Latgales atbrīvošanu no lieliniekiem.

Leģendas

Uzticamais Filips. Elizabetes II vīrs Edinburgas hercogs Filips Mauntbetens jau vairāk nekā 70 gadus ir blakus savai karalienei. Taču vai vienmēr laimi bijis iespējams savienot ar pienākumiem?

Džeka Uzšķērdēja maska. Slavenā Londonas slepkavas identitāte tā arī nav noskaidrota, un tas radījis pamatu dažādām teorijām par šo personu. Aizdomās turamo lokā reiz nonāca pat slavens bērnu rakstnieks.

Sagrauž mēbeles un izdzer tinti! Karš pret žurkām ilgst teju mūžību, un Latvija arī bijusi iesaistīta šajā cīņā, it īpaši 20. gadsimta sākumā, kad plikastes sagrauza pat operas mākslinieku tērpus.

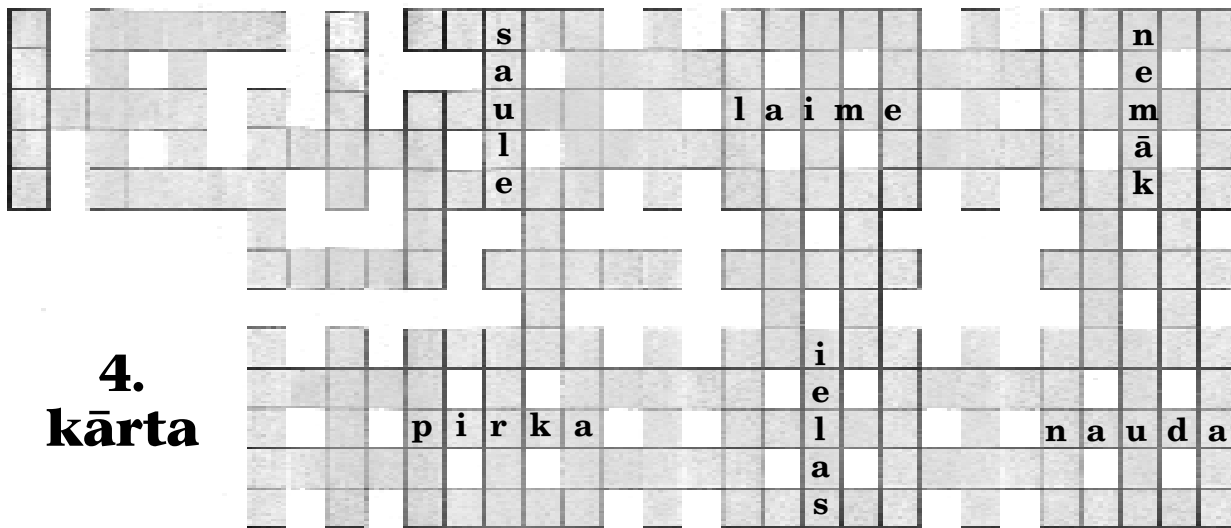
Nāvīgāka par karu. Spāņu gripa 24 nedēļu laikā nogalināja vairāk cilvēku nekā mēris vesela gadsimta laikā - ar to inficējās gandrīz trešā daļa pasaules iedzīvotāju.

Stajņa pēdējās dienas. Padomju impērijas vadītāja nāve apvīta dažādām baumām un savvēstības teorijām, un arvien biežāk izskan versija, ka diktators tika noindēts.

Vēl lasiet par antikomunistisko Safari klubu, ingvera piedzīvojumiem plašajā pasaulē, Agatas Kristi un Artura Konana-Doila tēlu prototipiem, nežēlīgajiem sieviešu dueļiem, vienu no drūmākajiem notikumiem Francijas vēsturē - Bērtuļa nakti.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

4. kārtā

Ansis - asaka - asara - balle - balts - balss - banda - bālas - Elita - Ināra - kalnā - kalpi - kalte - kannā - kaste - klade - klase - kuras - kuras - kurus - laiva - lampa - Lāsma - lauva - ļauna - maiss - manas - mastis - māsas - melns - moka - nekas - neper - nesēd - nulle - plate - plēve - raugs - resns - sauja - sāksi - sekss - sekta - sesks - sestā - sienā - sieti - sieva - sistis - skaļa - skata - skats - slauc - spoks - stars - steks - stils - taiga - tauta - telti - titrs - tinte - Valka - Zenta - ziles

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 5. maijam.

Maģisko vārdu mīklu atrisināja: D. Zelča (Krišjāņu pagasts), Z. Pulča, St. Lazdiņš (Balvi), S. Sirmā (Balvi), A. Mičule (Tilža), I. Homko (Medņeva).

3. kārtā veiksmē uzmaidīja ALVĪNAI MIČULEI no Tilžas. Pēc balvas griezties redakcijā (līdz ņemt personu apliecinošu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu - Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski - vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Lejasciemā. Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Lieldienās. Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Mēness halo. Iesūtīja Felikss Šnevels no Kupravas (fotografēts no statīva aiz Kupravas baznīcas uz Vīksnas pusi).

Godināsim Dievmāti. Iesūtīja Leontīna Dukalska no Balviem.

Lappusi sagatavoja E. Gabranovs

* Sākums 7.lpp.

Daļa valsts autoceļu pārvērtušies dubļu masā

Sliktā autoceļa dēļ paliek skolā

Teju necaurbraucamie ceļi aizvadītajās dienās ievieša korekcijas arī skolēnu ikdienas gaitās. Bērzpils vidusskolas direktore ILONA STEPĀNE stāsta, ka pieci bērni, kuri ikdienā nedzīvo Bērzpils vidusskolas internātā, sliktā autoceļa Krišjāņi-Bērzpils brīvdienās palika internātā. Tas līdz šim ir pirmais šāds gadījums skolā. Ņemot vērā izveidojušos situāciju, Balvu novada pašvaldība piešķir papildus līdzekļus, lai nodrošinātu bērnu palikšanu internātā. "Agrāk bijis gadījums, kad ceļš pārplūda, bet satiksme iespēju robežās turpinājās. Savukārt situācija, ka ir pilnībā slēgts viens ceļa posms un arī cits ceļš nav normāli izbraucams, jo jebkurā brīdī transportlīdzeklis var iegrimt dubļos, šķiet, līdz šim nav bijis. Autoceļš Krišjāņi-Bērzpils ir kritiskā stāvoklī, kas joprojām (saruna ar I.Stepāni notika vakar – aut.pieb.) ir oficiāli slēgts. Sliktā tehniskā stāvoklī ir arī ceļš Golvari-Tilža. Jebkurā gadījumā ir 21.gadsimts, tādēļ šādā stāvoklī autoceļiem nevajadzētu būt. Varbūt vajadzētu pamatīgi izvērtēt situāciju un šādus ceļu nevis remontēt vairākas reizes, bet vienreiz uzklāt melno segumu? Turklāt, ko darīt tai daļai cilvēku, kuri neizbraucama autoceļa dēļ kļūst par ķilniekiem un nepieciešamības gadījumā pie viņiem nevar normāli

✓ **Slikto ceļu dēļ vairākiem autobusienu radušās arī tehniskas problēmas. SIA "Balvu autotransports" informē, ka tās autobusu kursēšanu neietekmē.**

pieklūt, piemēram, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests? Šāda situācija cilvēkiem rada apdraudējumu. Tāpat vēlos uzsvērt, ka valsts autoceļu tiklām lielāka uzmanība jāpievērš ne tikai cilvēkiem, kuri ir par to tieši atbildīgi, bet arī uzņēmumiem, kuri izmanto ceļu infrastruktūru. Piemēram, ceļa Krišjāņi-Bērzpils tehnisko stāvokli ietekmē smagās automašīnas, kas regulāri brauc no karjera. Varbūt arī viņi varētu dot savu piensumu ceļa infrastruktūras uzlabošanā? Protams, nav jau gluži tā, ka ceļi vispār netiek remontēti. Piemēram, viens no ceļa Krišjāņi-Bērzpils posmiem (aptuveni sešu kilometru garumā no Krišjāņu puses) ir saremontēts, līdz ar to šobrīd nav arī problēmu," pārdomās dalās I.Stepāne.

Jāpiebilst, ka skolēnu autobusam, kas bērnus nogādā uz Bērzpils vidusskolu, sliktā ceļa dēļ radās tehniskas problēmas. Kā laikraksts "Vaduguns" noskaidroja SIA "Balvu autotransports", arī viņu rīcībā esošajiem transportlīdzekļiem sliktā autoceļa dēļ radušās tehniskas problēmas, piemēram, ar ritošo daļu. Tās gan neietekmē autobusu kursēšanu. Tāpat uzņēmumā pastāstīja, ka atjaunota kustība caur Golvariem. Savukārt autoceļā Bērzpils-Krišjāņi vismaz līdz vakardienas pēcpusdienai satiksme vēl nebija atjaunota.

Informē ugunsdzēsēji

Deg dārza mājiņa

Aizvadītās nedēļas nogalē Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests devās uz vairākiem ugunsgrēkiem mūspusē.

15.aprīlī pulksten 20.11 ugunsdzēsēji glābēji saņēma izsaukumu uz Balviem, Rudens ielu, kur 10 m² platībā dega dārza mājiņa. Ugunsgrēka iespējama iemesls – neuzmanīga rīcība ar uguni. Cietušo nav.

Savukārt no 13. līdz 15.aprīlim VUGD saņēma izsaukumus arī uz vairākiem kūlas ugunsgrēkiem - Balvu pagasta Salmaņos (700 m² platībā), Rugāju novada Lazdukalna pagastā (divi kūlas ugunsgrēki 5000 m² un 3 m² platībā), Balvu novada Tilžas pagastā (300 m² platībā) un Vectilžas pagastā (100 m² platībā). Kopumā šogad bijušā Balvu rajona teritorijā reģistrēti 13 kūlas ugunsgrēki. Platības ziņā mazākais ugunsgrēks noticis Balvos, Ezera ielā, kur kūla no elektrības vadiem dega 0,5 m² platībā. Savukārt lielākais pērnās zāles degšanas gadījums konstatēts Balvos, netālu no Liču ielas, kā arī jau minētais ugunsgrēks Rugāju novada Lazdukalna pagastā. Abos gadījumos kūla dega 5000 m² platībā. Savukārt visā Latvijā no pagājušās piektdienas pēcpusdienas līdz svētdienas vakaram reģistrēti 440 kūlas ugunsgrēki, kuros kopumā izdedzināti 550 hektāri Latvijas zemes. Visintensīvāk dedzināšana notika sestdien, kad kopumā liesmas nopostīja aptuveni 300 hektārus zemes. VUGD arī uzsver, ka noteikt vainīgos kūlas ugunsgrēkus nereti nav iespējams.

VUGD atgādina, ka kūlas dedzināšana ir aizliegta un tā var apdraudēt cilvēku ipašumu, veselību un dzīvību, kā arī tā rada būtisku kaitējumu dabai! VUGD aicina iedzīvotājus sakopt sev piederošās teritorijas bez kūlas dedzināšanas. Savukārt gadījumos, ja izcēlies kūlas ugunsgrēks, nekavējoties zvaniet VUGD uz tālruni 112!

Viļakā pulcējas teju pussimts jaunsargu

Cīnās par uzvarām sporta šaušanā

Sporta šaušanas tradīcijām Viļakā ir vairāk nekā pusgadsimtu sena vēsture - jau kopš skolotāja Bronislava Bondara laikiem no 50.gadu beigām līdz pat 80.gadu sākumam, kad sava skolotāja un trenera stafeti 1983.gadā pārņēma un ar dažu gadu izņēmumiem jau gandrīz 30 gadus turpina sporta skolotājs Ēvalds Vancāns. Šo gadu laikā iegādāts sporta inventārs, ieroči, uzkrāta milzu pieredze un, protams, arī izcīnītas neskaitāmas godalgas un apbalvojumi gan valsts, gan starptautiskā mērogā.

Lai uzlabotu šaušanas treniņu un apmācību kvalitāti, 2017.gadā notika šautuves telpu remonts un paplašināšana. Savukārt pagājušā gada rudenī labākos šāvējus aicināja uz kārtējo skolotāja B.Bondara piemiņas balvas izcīni - jau gaišās, izremontētās un paplašinātās telpās. Minētā šautuve ir vienīgā tuvākajā apkārtnē esošā sertificētā šautuve, kas atbilst visām likumā noteiktajām drošības prasībām. Tas arī bija pamats tam, ka Latviešu strēlnieku apvienība par Jaunsardzes un informācijas centra 2.novada jaunsargu vienību sacensību sporta šaušanā ar pneimatisko šauteni norises vietu izvēlējās šautuvi Viļakā.

Sacensības notika 7.aprīlī, kurās pulcējās 48 cīņasspara un apņēmības pilni jaunsargi no Ludzas, Kārsavas, Balvu, Baltinavas un Viļakas novadiem. Sacensību gaitā jaunsargi izmēģināja roku, šaujot ar sporta ieročiem. Saskaņā ar nolikumu, jaunieši vecumā no 14 līdz 18 gadiem šāva no 10 metru distancēs - sēdus, no balsta. Sniegumu vērtēja gan komandas kopsummā, gan individuāli, un arī šoreiz neiztika bez sivas cīņas un negaidītiem pārsteigumiem. Turklāt, lai arī sporta ieroči lielākajai cenoju daļai bija pasveši, jaunsargi uzrādīja ļoti labus rezultātus – starpība starp labāko un vājāko rezultātu bija tikai 11 punkti. Rezultātā 1.vietu komandu vērtējumā ar viena punkta pārsvaru ieguva Ludzas komanda. 2. un 3.vietā ierindojās divas Viļakas komandas, kuras decembrī cīnījās ar citu Jaunsardzes novadu komandām par Latviešu strēlnieku apvienības galveno balvu. Savukārt individuālajā vērtējumā 1.vietu izcīnīja Viļakas komandas pārstāvis ARVIS BIČKOVSKIS, 2.vietu ieguva Baltinavas komandas dalībnieks RAIVIS LOGINS, bet 3.vietā ierindojās Ludzas pārstāvis JUSTS BATŅA. Savukārt starp daiļā dzimuma pārstāvēm labāko sniegumu parādīja SAMANTA JUGANE, VAIRA STRUPKA un AIJA BORODUĻINA.

Sacensību noslēgumā. Attēlā kopā ar jaunsargu instruktoru Valentīnu Keišu redzami sacensību dalībnieki no Rekas, Baltinavas un divām Viļakas komandām.

Uzvarētājs. Attēlā redzams Viļakas komandas pārstāvis Arvis Bičkovskis, kurš individuālajā vērtējumā ieguva 1.vietu. Viņam zelta medaļu pasniedza Latviešu strēlnieku apvienības priekšsēdētājs atvaļinātais pulkvežleitnants Jānis Aivars Bašķers.

Jāpiebilst, ka Latviešu strēlnieku apvienība bija parūpējusies ne tikai par godalgām, medaļām un piemiņas balvām, bet arī tēju un garšīgiem pīrāgiem sacensību dalībniekiem. Savukārt sacensību noslēgumā galvenais tiesnesis Ē.Vancāns uzsvēra, ka viņu patīkami pārsteidza jaunsargu disciplinētība un šaušanas prasmju līmenis, ko sevišķi patīkami bija dzirdēt vienību instruktoriem.

Jaunsargu instruktors VALENTĪNS KEIŠS

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Pērk

IEPĒRK MAJLOPUS
AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
 www.galasparrade.lv

SIA "LATVIJAS GAĻA" **iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus.** Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. **28761515.**

IEPĒRKAM liellopus, teļus un jēras. **810** liellopiem augstas cenas! Samaksa tūlītēja. T.: 62003939

Z/S "Madera" **iepērk MĀJLOPUS.** Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Tālr. **26563019.**

Pērk automašīnas VW, Volvo, BMW, Audi, MB, dizeļi, 1999.g.-2005.g. labā kārtībā, var ar defektu. Tālr. 29485804.

SIA "CĒSU GAĻAS KOMBINĀTS" **PAR AUGSTĀM CENĀM IEPĒRK JAUNLOPUS un LIELLOPUS.** Tālr. **26185703, 25573447.**

SIA "Lauku Miesnieks" **iepērk mājlopus.** Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. **20207132.**

Pērk visa veida mežus, cirsmas. Tālr. 26489727, 27270205.

Pērk meža īpašumus (1000 -15000 EUR/ha). Tālr. 25622269.

Pērk cirsmas izstrādei. Tālr. 25622269.

Nopirkšu vecu motociklu, kā arī rezerves daļas un dokumentus. Tālr. 27802708.

Pērk mežus, apaugumus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27295067.

Pērk govī. Tālr. 26662114.

Pērk un nomā lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Tālr. 29199444.

Pārdod

Pēdējās reizes! 21. un 28.aprīlī pārdos jaunputnus, brīvībā audzētas dējējvistas. Kubuli-7.30; Balvi-7.40; Viksna-8.00; Kuprava-8.20; Viļaka-8.40; Žiguri-8.55; Semenova-9.15; Šķilbēni-9.25; Rekava-9.30; Upīte-9.40; Briežuciems-10.10, Baltinava-10.15; Tilža-10.35; Golvari-10.55; Bērzpils-11.15, Benislava-11.30; Rugāji-11.45, Medņi-11.55; Naudaskalns-12.05, Bērzkalne-12.20. Tālr. 22845900.

Pirmdien, 23.aprīlī, Viļakas gadatirgū pārdos kartupeļus: 'Solist', 'Vineta', 'Birgit', 'Ranomi', 'Laura'. Burkānus, bietes, sīpolus. Var pasūtīt. Tālr. 29926245.

Pārdod biohumusu, 50 litri, 10 eiro. Iespējama piegāde. Tālr. 29182207.

20.aprīlī pārdos kartupeļus: sēklas izmēra, lopbarībai, pārtikai: Tilža-7.30; Baltinava-9.00; Rekova-10.30; Semenova-11.30; Viļaka-12.00. Tālr. 25442582.

Pārdod lopbarībai, stādīšanai, pārtikai kartupeļus, graudus. Tālr. 25442582.

Jaunputni, dējējvistas. Piegāde. Tālr. 29424509.

Pārdod svaigi skaldītu malku ar piegādi. Tālr. 26425960.

Pārdod sienu ruļļus. Tālr. 25910030.

Zirgu mēsli ar piegādi. Tālr. 28738007.

Pārdod 3-istabu dzīvokli Semenovā. Sikāk pa tālr. 26634686.

Pārdod BMW 318, 2.0D, 2005.g., jauna TA, EUR 3100; BMW 525, 2.5 D, jauna TA, 2005.g., EUR 4900. No Vācijas. Tālr. +371 26565451.

Pārdod VW Passat B3, 1.8, jauna TA. Tālr. 29344551.

Pārdod ļoti labu Nissan X-Trail, 2002.g. decembris. Tālr. 26449336.

Informē Zemkopības ministrija

Ar sezonas laukstrādnieka nodokli – darba devējam mazāks nodokļa slogs

Zemkopības ministrija atgādina, ka **augļu, ogu un dārzeņu, tai skaitā kartupeļu audzētāji, var darbiniekiem piemērot īpašo sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa režīmu, tādējādi nozīmīgi samazinot darbaspēka nodokļu slogu. To nosaka likums "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli".**

Šo atviegloto nodokļa režīmu var izmantot tāds darba devējs (lauksaimnieks), kurš īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā esošu lauksaimniecības zemi izmanto augļkoku, ogulāju vai dārzeņu audzēšanai un kārtējā gadā to ir pieteicis vienotajam platības maksājumam.

Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa režīmu var piemērot sezonas laukstrādniekam (darba ņēmējam), kas tiek nodarbināts no 1. aprīļa līdz 30. novembrim un strādā sezonas rakstura darbos - augļkoku, ogulāju un dārzeņu sējā vai stādīšanā, sējumu un stādījumu kopšanā, ražas novākšanā, augļu, ogu un dārzeņu šķirošanā.

Maksimālais nodarbināšanas termiņš, kurā sezonas laukstrādniekam var piemērot šo īpašo ienākuma nodokļa režīmu, nevar pārsniegt 65 nostrādātās dienas (periodā no 1. aprīļa līdz 30. novembrim), un sezonas laukstrādnieka maksimālie ienākumi nevar pārsniegt 3000 eiro. Ja tiek pārsniegti kāds no šiem ierobežojumiem, ar sezonas laukstrādnieku (darba ņēmēju) var slēgt darba līgumu un darbaspēka nodokļus maksāt vispārējā kārtībā.

Sezonas laukstrādnieka ienākuma nodoklis ir 15% no laukstrādnieka nopelnītā atalgojuma, bet ne mazāk

par 0,70 eiro par katru nostrādāto dienu. Sezonas laukstrādnieks (darba ņēmējs) kļūst sociāli apdrošināts pensijai, ja pie viena vai vairākiem darba devējiem nopelnītais ienākums mēnesī pārsniedz 70 eiro.

Darba devējam (lauksaimniekam), kurš nodarbina sezonas laukstrādniekus, ziņojums par nodarbinātajām personām, viņu ienākumiem un aprēķināto ienākuma nodokli Valsts ieņēmumu dienestā (VID) jāsniedz vienu reizi mēnesī.

Darba devējiem (lauksaimniekiem), kas nodarbina sezonas laukstrādniekus, jāizmanto Lauku atbalsta dienesta (LAD) informācijas sistēma, tajā reģistrējot sezonas laukstrādniekus, ienākumu gušanas dienu, noslēgto līgumu formu un sezonas laukstrādniekiem aprēķināto atlīdzību par darbu. LAD informācijas sistēma automātiski aprēķina sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli. Nākamajā dienā pēc nodarbināšanas mēneša pēdējās dienas LAD informācijas sistēma ļauj darba devējiem iegūt visus mēneša laikā LAD informācijas sistēmā ievadītos datus un aprēķināto nodokļa apmēru apkopotā veidā iesniegšanai VID.

Savukārt Ministru kabineta 2014.gada 25.marta noteikumi Nr.166 "Noteikumi par Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmu sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa piemērošanas nodrošināšanai" noteic, ka uzņēmējam piekļuve LAD informācijas sistēmai ir tad, ja darba devējs (lauksaimnieks), kurš nodarbina sezonas laukstrādniekus, ir vienotā platības maksājuma pieteikumā norādījis vismaz vienu no noteikumu pielikumā minētajiem kultūraugu kodiem. R.RUDZĪTE, sabiedrisko attiecību speciāliste

Apsveikumi

*Мы желаем тебе в день рожденья,
 Чтоб шла твоя жизнь без забот,
 Чтобы солнце всегда светило ярко,
 Чтоб всегда в душе цвели сады.*

Поздравляем
Акчибаш Елену Степановну
 с юбилеем!
 Daudz laimes!

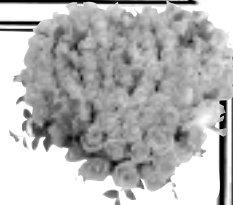

Draugi

*Ej līdzī gadiem, kas nāk un iet,
 Tur centies savu prieku saskatīt.
 Lai savos gados proti ziediem ziedēt līdz,
 Lai laimes mirklī Tavos gados mirdz.*

Mīļi, pavasarīgi sveiciens **Paulītei Stepānei**
 dzimšanas dienā! Lai dienu ritumā pietiek veselības,
 spēka un izturības.

Jaundžeikaru ģimene

Piedāvā darbu

ZS "Amatnieki" Baltinavas novadā aicina darbā PAVĀRU. Piedāvājam labus darba apstākļus un atbilstošu atalgojumu. Nepieciešama iepriekšējā darba pieredze. CV un pieteikumus sūtīt uz e-pastu: amatnieki5@inbox.lv, tālr. informācijai: 29326534.

Uzņēmums meklē AUTOKRĀSOTĀJU; AUTOMETINĀTĀJU. Tālr. 29277290.

FAKTI

Ziņas

Viedokļi

Kultūra

Sports

PAR ČETRIEM
 NOVADIEM
 ZIEMEĻLATGAĻĒ

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni
turpmākajiem
mēnešiem?!

**ABONĒ — UZZINĀSI TO,
 KĀ INTERNETĀ NAV!**

